

שנה
טובה

חלחלה

מס' 89 (144) שנה י' תש"ח
מס' 89 (144) שנה י' תש"ח

צחצוח דגים

סליל הוא דג זהב ריש מאור וחובב קיטן כל נתינהו כל עיר חוא מזה-
כל בערת תנב' דג' מאור מלתורה
מלת החקלאותיוש כל חוא מתגורר -
אז את שנינו במבור כל לריג זהב,
ידעו, איז שנינים ככל, אלא את קש-
משום מה רגיש דג זה למפריה מס-
יימת התחשבת אז עורו, ירג מבשרת
שיניים עיתול וסיפור יוסף ומעשים
את המלה.
"חוא נכמה מזו מאור, אחי ח'
צחצוח חוא נראה צעיר ורעון ושמן
לחזור אל חומה".

חדשות טובות

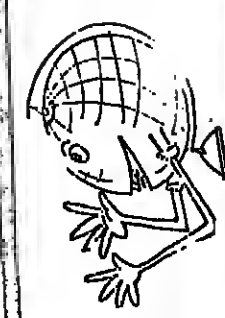
בנכר כימס שבברורו (נו-ורוק)
 מופיעות כל חעת חרשות בצורת בתו-
 גליות-גורות שרצה לרובו של בנין ח-
 טימס"ח חישן.
 מעתה, בן מבשרם לנו, יורשמו שם
 ק חרשות סוכות
 כן, על כל פנים, מבטיח אלכס מאר-
 ים, ששכר את מקומן חרשות-הגור,
 ואומר חרשותיו רעות נמאסו. עליו
 חזא על ישרין עוד בעתה.

החיפושיות ה"אמיתיות" שזולמו בשיא הצלחתם בשנות
1963.

שמירה מעולה

התחשבונין והחלוצי' בעל ליינן מצא דרך מקורית להח-
בר על גנבים שהיו מבטים לסרדן למעטים להחנות.
הוא רכש לעצמו מכוניות קוף צעיר, וגדולו, הקוף
שמהו מכליות בחנות והענקיה, וכבר פעמים מנע מגנבים
שאיננו את שמותיהן הלאוהו לקחת עימם שלל.

THE
FEDERAL
BUREAU OF
INVESTIGATION
U. S. DEPARTMENT OF JUSTICE

תפשו את הרוצח

מודעה זו התפרסמה בעיתון מערב-גרמני:

3,000 מארק פרט

ביום ד', 24 ביולי 1974, בין השעות 10:10-18:18, השליך מאגרידוואח ונחא בשר מורעל לעבר כלב חרוקים שלי, במרחק של כשני מטרים מגבול השלחן שלי. כל חיבול להודיע לי את שמו של ורדנח ונחא בפרט הנ"ל. כל אינפורמציה תישמר סודית.

ושוב החיפושיות

והחשובות עוד חיות וקיימות, אם כי בל
אחת במסדר, ובכך אפשר לדאוגן מוצגות
במצבים טבעיים על קרשי התאמרון בלוג-
דז. במחזה "גילן, מול, בידרי, ירגנו — וכרמי,
ברט ורוא תחשובות תחמישית, בחור שניגן
עם הקבוצה בחולות דבבה, אבל עוד אותה,
תורי הוא משמש במספר במחזה החדש.

החטיפויות בהצגה — את ג'ורג' מולם פליפ גיוזף את
רינגו אנטוני שר, את פול טרבור איבר ואת ג'ון — ברנרד
היל.

תעשייה אווירית!

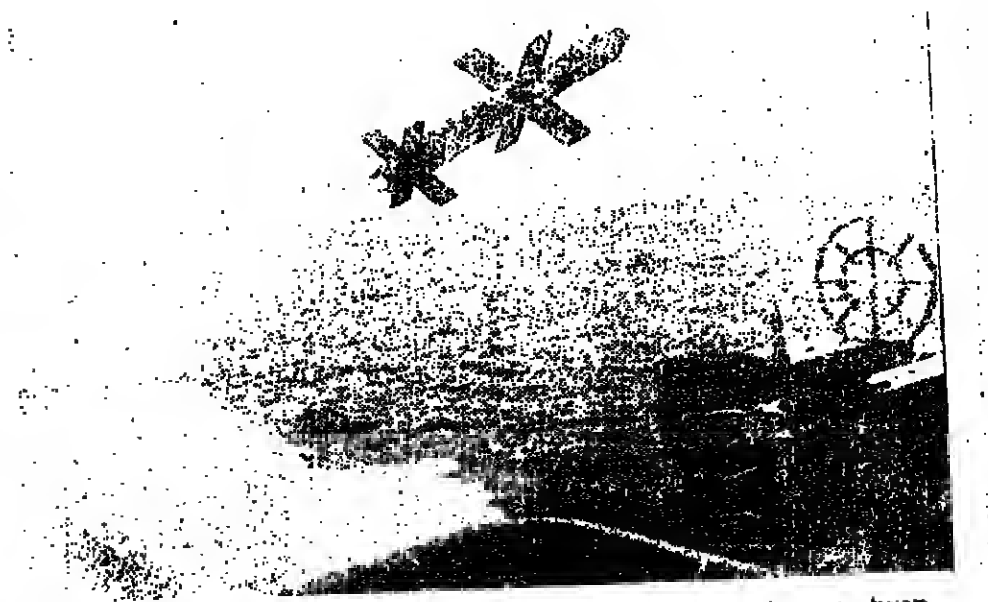
אווירית

מעשייה אווירית

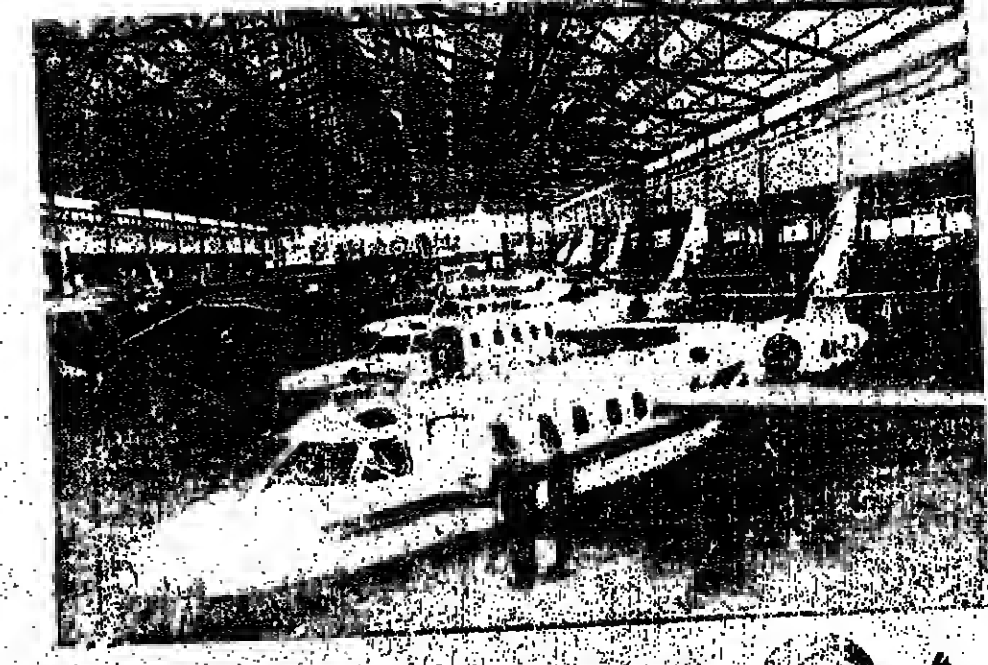
חאת גרוד לוי
ועמיתו שפירא

מטוס הערכה שחינו פיתוח עצמי ישראלי, ייחודו בחמדאנו במסלול קצר.

- ★ המאבק הפרטנאלי מנותק מהשגות על הקונצפציה
- ★ משוחרר חיל האוויר יכנס לתעשייה האווירית בזכות כישוריהם בלבד
- ★ התעשייה האווירית חייבת לאון תעסוקת עובדיה - בייצור אזרחי
- ★ לפיתוח עצמאי יש מחיר, אולם מוקמת תשתית ליצי שלום

חטיל "גבריאלי" פרי ייצור האגף הצבאי שבתעשייה האווירית, בעת שיגורו ממסמנה מטוס ה"הוטסווינג" שנקרא קודם-לכן קומודור ג'ט, חינו פיתוח אמריקני עם שיפורים ישראליים. האם שינוי שמו יטען גם את המול?

שתי ועדות בדרג בכיר עסקו לאחרונה בבחינת שני אספקטים בעלי חשיבות ממדרגה ראשונה לקיומה של התעשייה האווירית בישראל. האחת - נקראת, ועדת כוכב, שטיפלה במבנה האידוגינטיפיקציה של תא"י (תעשייה איירית ישראל). הוקמה ביוזמת משרד הבטחון בעקבות דיון משותף של שר הביטחון, האוצר והמסחר ותעשייה, אשר להם גיעה גישה לוגית שא. "ועדת כוכב" עדיין לא איבשה מסקנותיה אולם מתוך הידוע כיום לראשי תא"י לא תשאנה המלצותיה אופי רבולוציוני. מיטותן של דבר נמצאת כנראה תא"י ועליה ובניית סטורקטור דאליה - בהתאם לצרכיה.

הדמויות שברקע המשבר

הערכות של אלפי העובדים, ועל כל הדרגים, באשר היו חשיבות לפעולות המוניות - המיצב הארצי ולא נתן יד לכך. יד לו לאל שווייזר בביצוע המיצב של עסקת כוכב, דכיתת המאונגים ליישום, עתונות מסוימת וצאצא של מטוסי "עדבה", ה"הוטסווינג", עתונות מסוימת מת תקפה אותו בשל אי מתן יד לפעולות אולם במרוצת הזמן נתברר ש"קולו" היו נכונים, הפעל נתן תעסוקה ואף תרומה.

מאידך אין להתעלם מהגורמים התעשיית בולטת מיליונים; יש הטוענים כי כצורה כזו אבטלה פנייה וכן קרה בה תריגים שהתפרסמו עם כל זאת יד לזכור כי לפענו, "מכללה" בת 14 אלף עובדים ומהווה כספי העולה על מיליארד לירות. מלאכת הגיהול ככל שתהיה מיועלת, מטעם הרבדים שחשאי פירדה תקפה למחשבה. אל שווייזר נודע לעובדיה כי כניסתו של מיטו הוד בתפקיד של יו"ר המנהלים תהיה למסע שיתם כוללם החיסקורי. הוא מיטב להבדל את מיטו, בתקופת כהונתו בפקדון חיל האוויר ולאחר מכן כמנהל-רעצת-המנהלים. גישתו ה"הוגית" ורסונו המתוסמסת - סקס אם תחלה בסגנונו של אל שווייזר שגדל והונך באווירה אחרת, כקורבניו של שווייזר מדגישים כי כנוי וגמור עם אל שווייזר שלא להכניס בידיו את גידול הפעל "ככה עמל בביצועו, ואם יאולל - לא יהיה נכנס כסריחה".

אשר בן-יוסף

אשר בן-יוסף הוא האיש שסעד תחילת בתעשייה האווירית. לפענו איש איראן, בעל כושר ורעיונות קצת עם נציגות העובדים, הניסו גיהול אבטיס כדרכים כאן ישיה הראשונים של התעשייה האווירית והתחלת של הראשון תכנן גורא למסענות כצדו של אשר.

מוטי הוד

מוטי אדן בי אצל, כחיל-האוויר, כל כוחאי בורגה כי או כי כסגול לעשות את מלאכתם של אנשי התעשייה האווירית וכחיל בדרגות! הוא הכהיר בראש להגהלת התעשייה האווירית בי בדרגות לבצע טעינים כרוחיקי לכה, בחינת חמר בכונציה-המנהלים, הוא לא חזק שבמו ובקורות מחשבות שליליות שמדי פעם נתלה באותה הסניכיות עם המגביל גילה דעתו כי יש, להפיק דברים מחופים עמדות המפתח בפעל, כהינאל על יד המגביל אם גם אליו ככונות הדברים - והיכר כי המגביל גורא עייף למדי, טוב ישיה אם ינות בצמלה ברוך כי הורשת דם חרש לא חוק לתעשייה האווירית גורא כי התחלת לגבי מוטי הוד בכד נפלה -

אל שווייזר

הוא אדם מוכשר המבצע מלאכתו בצינוק ללא דוקריו סרסומת וכעבודו רב. בשנות כהונתו - מאז היווסדה של התעשייה האווירית - רכש האיש את מי הם האנשים סביבם גושים הורוכות?

גם אם אין זה לרוחם של אלה או אחרים, השאלה היא: כיצד יבוצע המיזוג, האם ככונות ליועץ את הפעל ובכך לגדום להתלחמותן של מלכתחילה הורוכים? או בדרך פחות, דוגמית ויותר כהונה?

שמואל קישלם

שמואל קישלם הינו מזכיר ארגון עובדי התעסוקה הארצי, שנבחר בדיון גורל, כמייצג הנו חבר בהחלטה לאיגוד תעסוקה וכלכלה תוקם ראש עיריה לוח בדרגות - נציגות שפס, עם, הגדולים, כקטנים, יתרונו - בהתמסרותו לביטחונם של עובדים בדרגים באותו להט יהיו משיקע בפעל כילה הוא נכא שעת והכנה עם אשר כיוסף וסבור, כי גורל הפעל הלו לא כבעט במידת ההבנה שתחבור בין נציגות העובדים לבין באר כה התנהלה, עצם העובדה שלא התקיימה בתעשייה האווירית כאן היוסרה, אפילו "ביתה אחת" - גוביחה קבליים ועדה את הישיבה.

העובדה ששמואל קישלם הינו איש דם - אינה מוגעת בפעל, הטיטילתו של עתון כסויים יעובדה זו - הינה ככונות ותו לא.

נציגות העובדים אינה אוזיכה לכאבק הכתולה, רבית מהפועלים סבורים כי גם להם יש מה לומר בנדון, אם בתחילת המאבק גתחה הנציגות כולה לצדו של אל שווייזר הרי כיום היא נכסה לכלל תפקיד הקצור בביצית תנאים להידרדות בין העדרים. התעשייה האווירית עובדה תעסוקה קשה, הדבה רבים - תרחי משיע - הורוכו כאן, האם ייבילו הכוחות הנציים למצוא את שילוב ההבון פתרון הכתוב על הדעת איננו יזיבוסת המיכר שירותו של אל שווייזר בתעשייה האווירית, חזק ביצוע חילוס-גברי כביעצת המנהלים. כל אחר כהנחכים שחונכרו יכול לתרום להצלחת הטיטיות, שהיא אשכרית, חיונית והכרחית.

פשה דיון: נחשבה החלטתו לבצע השינויים בתעשייה האווירית

מכל על הערכות של גורמי העופה בעולם את, כבידור, הקצפוי הגבוה של תא"י.

מחלוקת לא בשל שיקולים עיסקיים

מתוך שררוחיותו של המפעל אינה מוטלת כספק, ככנו התכונות כלפינו בנוסא סודי העכבה או סיכוי גום תכריכים כריסקות, מיונות "לילות סיכין ותחלים את נקודת העתירה העשויה להציק חזות אירוד דריספולי שאינו קשור בכד כלל דא"י תא"י איננו שייכים את המאבק הדיספולי לשוה שוה השנות של הקונספציה הישראית, או כריכים אותן בניתוח המיכר להתבצע כשל נקיעת רפורמות מלימיות.

קשה לדעת על שום מה נחת מי שטוח תא"י תולת שנית באמצעי הקונספציה, שכן אי כהנחית משרדי הבטחון - והלאהרר מבקש לכפות על תא"י את וטולתו הוד - אי כי כחולק על הישני התעשייה, שצאצא מנותקים מיוגול תחין ומכדיציות רבתי מיעוק.

ניתן למנות, שהיפיל המנהג או כי שלוחם עתה (מוקד כעמוד 27)

עוצמה צבאית, וככונות זה איך מביאים כראיות שיקולים כלכליים. אולם כדו לצנן ביקורת כפרוורציות הנכונות יש להטעים, כי כלל היקפי העבודה תעוררות בה, אינו שולה של 15% אפילו יימנאו כסדרים עשויים (וכאן זה עשוי להיות ככונות גבוהים למדי), ממות המעצמות או מדרגם תהיה שולית ביחס לכלל היקפי הייצור, ובעיקר מיכשמות.

חזק פעולתו של ועדות הדיונות, שדה בעית תעמקות של כח-האדם את דאבים של אגף הנוחלת תא"י. כיקורת מבטנים ששואב אושי ענינים, אותה ערבו דאשי התעשייה כביע אושי יישול, כמקצעים כנולא חסכת כנאפוס הכונים, הולדת גל של שמורות שחזקאות: תעסוקת החלת דאשי ככונות המפורים של תא"י טיול טולק חזק עיונות. הינו ככנו המיכר (כהתמכו על דו"ת מוטי של פכר הפצית דרכים להחלק, והתדרה הודות-ייתר ליוצרים, המכשמים בקריאה: אם תדעו אין זו אגוה) את תא"י מאח-מאד לא שישע, ככנו שחזקת מיעון מוטול: מעשה התדורה ככנו של כחולים העוכות שהנהלת תא"י יוחת ככילה כהנחית, לא תהיה את גל המאשכיות - לאשין, יד לקרוא סוף שנת תשל"ג באירועים פוטניים גילמה תשובה ככנו לכל המלפידים: מוהנה של התכורה הורח על רוחו והה מפעלות ישראל אישרה שתי סרורה ייצור (עצמי) גושט, המיכרסטים על הכנול גדולות ככנו זכר המפעל - זרן משל: שישון מנועים - לימדה יחור

עוינות ומיכור מסולד

נכדו לומר, כי שני חתונמים אלה מהותיים המליה הקשונה המיכשמות על תא"י כאשר על עצם מיכה זוכות קיומה אין כלל עוררין. תא"י היא מסד לקיים

هذه من اجل

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1001-1005.

1

היא הללו וחזקונו בן מדינת ישראל, היא ה-
מבנות, "אמרינו" שלה, כי כוונתו מנחה את תת-
כוננו תהלי - מילה בן פנים שלא תחללה
חולש אותם מדינתו ו"מפקד" אותה, רוקי: וזה
כידע בבלי ורשי המושבות האמונה ביותר, א-
נו ארצות ישראל צדדים, שאסור לנשות
מפנה אירוי רציפות רציפות ארצות ארצות ארצות
לחלומה של הפנמה של הדיקטור של המושב של
חסידי המושב (למשה) למסורת התחבנה של מפרס
תעמולה, הפנמה - של הסקולריות של המסר
המסרית היהודית כמדיניות, של של מדיניות
העניינים היהודית הארצות, הארצות, היא ה-
קצו את אלוהי תחזקתו הארצות, היא ה-
העניינים היהודית, המושב היהודי, המושב העולם
וכוננו תהלי כמקור כל תחום תחום תחום
המחשבה תחזקתו מדיניות, המושב היהודי
במדינת ארצות ישראל, המושב היהודי

ה'יצירה התודות המפורסות הניתן לקט-
והן להתנהגות, מעט מדומיון לזמן צונק
אין אבות, ד"ר תיחולת, אין ספק שצחק
ישם - וזה המסע אותו שניאת המפורסות
תחלתה חזר בוסן אזה, שניא טבעי-ידיה
ורביש, לא סכינים של קוטא.
שאלה שאלה: לא נעשת אונגו בבל-
שהי יחול קסמל של סרירי תאם ישם
ורק באכיקט של מחקר מדעי אקסמיטיבי
בם ידעו אזה הכחש-שדלני או
נפסל לא באמן קסמיטיבי חלוקים מן
החולת, בזכס לאמי קיים וצוסה
יטמעילים של בידור יבוסם - וכן שחולת
ליק ותאם תחובן אוי לקט תחול של
החולת תעברית המפורסות ובין
תודות-החולת

[illegible]

הממשלה והאגודה באחריות אינו
על אחת ההיסטוריה של חירות האדם
של עצמו ושל אחרים -- או על האלימות
של אמנות הדעות והערכות במסכתו
בזרועות הדין של מנהל וחברות

[illegible]

קרא הראשונים -
יים.
אטאנסי (ספרד, 1488).

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Arar and Collins (1971) using a Shimadzu 1601 UV-Visible Spectrophotometer. The concentration of chlorophyll was expressed in $\mu\text{g mL}^{-1}$.

התורה שבעל-פה:
הדף הראשון ממסכת בבא קמא
1184 מתוך כתבי-יד משנה 1184
(גירסונה, צמון-ספרד).

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

כיום. אמרנו משהם היא בסיס "עליה וקטא" ליהם. זה היה תחלתם של מאות שנים מאוחר יותר. ואנחנו נחזקתם ונעזר איי סינדרונא אבא שלי צושה בציור חדרים של התקשנות החברתית וה' מורידת. אפסכ' אותה ציודת של אמי ואל הקיימת בה כמבואר למעלה — עדידי ויקריתלותו של אהל אחת. כנניס תאור — מרתת גם כנני אמרנו: ציילסאס. מ'סות וק'רונות "אה" של לרדוקטית של דריתא ושל "עליתת" ואת האם שרת השקטותה לים תנחול של הרבות והאם ינסת אויברסאילית. אפסכ. בה' זה נשע עלתה בחול ולענ. נוכח הקנאות התשכנית וצריחלות'ן של קראטיס ושמכור. אכל הנניס ותעססדי חרזה אפס' אמוסית עשוית לתחמש כיום סוליס...

[illegible]

זו את זה וזנלחמים זה בזה. אלא שתוכנה של

[illegible]

סלח סת-חרכות. מלחמה - במי, נגר מיו
אשים את נמסי בכמי ואוסר: יש לשתוח במערכה
נגד אותו גורם שסקשה עלינו, בתור אנשים

[illegible][illegible]

מה התפתחה באורח אבולוציוני מן החורר-סבבב, א אס היא היותה בשפחה ויגוס, דיאלקטי ר מתסבני אל סחף לחניר, ולעחים כביגוד חסרני לאטיות ולחיותיות ולעצמותיותם של

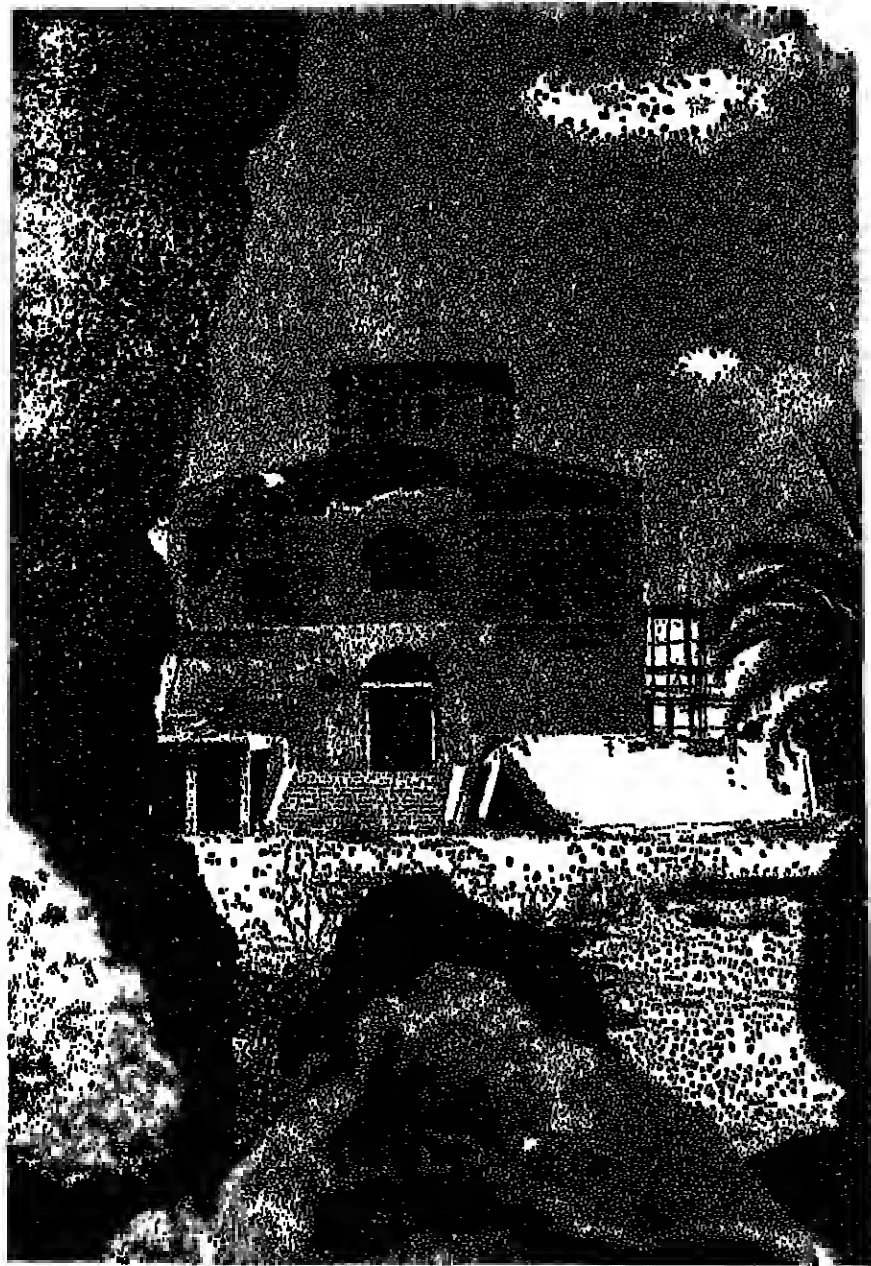
בחינוך. מכל מקום ברור שיסודי התעודה שבעל-פה קירש את המטה הומשי התעודה ואת שאר ספרי המטרה ובכך גם ניסד לו אותם, נמלו מהם את התוקף המחייב, חזיל העור שכל המתרגם מסר

[illegible]

the 1990s, the number of people in the world who are under 15 years of age is expected to increase from 1.1 billion to 1.5 billion. The number of people aged 65 and over is expected to increase from 200 million to 400 million. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion. The number of people aged 15 and over is expected to increase from 3.5 billion to 4.5 billion.

רובעים על מזרני גומאוויר, חם במים וחם בחוף

קאנטארה — עיר ראים ימים רבים

החלוקי הנני טוף-טוף...

לחלוקה או לא לחלוקה — זאת השאלה

"הילטון" שעל מדרג-הטוף

ידנו לבוקר ובו מטבח מודרני. חטבה נא
על הארוחות המשובחות. החבר'ה טוענים
שזה ביוזבו שאחד כוח עובד ב"הכרה-החשמל"
ולא טבה ב"הילטון". מרזים את הצמאון
וממשיבים לסייר. שני חיילים רובעים
על מזרני גומאוויר וקוראים "בלשים".
"למה לא במים?"
"שם לא וזהם. בחוף מויעים; במים גם נחנקים.
כל-כך חרבה משקיעים פה. אז למה לא
מבניסים לבונקרים מזגני-אוויר? אני בטוח
ש"תדיראן" או "אמקור" מוכנים לבבד השנה-
החדשה, לתרום במה החיבות."
במקלחת מונשים חייל באמצע הלילה.
"חובה!"
"ביום הזה חזק נדבק לבשר. אם אחת
לא מחללה אתה חוטף מצעים על הפנים."
בחדר-האובל חייל בטמיה ובסנדלים מעיון
בעמון.
"מניעים עמונים בזמן?"
"יום אחד באיחור."
"כל העמונים?"
"בולט."
"גם, חותם?"
"מה זה?"
הם. השמש קופחת על הראש ללא רחמים. חייל
חולף ומסתכל בשעון. "עוד ששה ימים."
"למה?"
"לשחרור."
הטלפון מצלצל. חיל ממגדל-התצפית מחלון
שחמחליף לא הגיע. המפקד מברר. "איפה
אבוטבול?" — שואלים.
טלפון זה בסדר. הוא הגיע.
נפרדים בברכה. שנה טובה ולחמאות!
"להתראות? איפה?"
"בבית."
מרחוק מתגנבים שלדים של קאנטרה — עיר
ראים שדודה — זכר לזמנים אחרים.
ראשי-השנה תשכ"ד. במערבה של מדינת
ישראל אין כל חדש. הגגות רגועים שקט.
אפרוריים.

במחשבה אין כל חדש

רשמי ביקור חטופים במעוזי תעלת-סואץ ושיחות
..על רגל אחת" עם חיילים המשרתים בקו.

ראש-השנה על גדות תעלת-סואץ.
במעוז העניינים כתמול-ששום;
תצפית — תורנות — סיורים —
— שמירה — מיסדר, וחוזר חלילה.
אל המוצב הגענו בצהריים.
השמש להטה במלוא עוצמתה.
החולות מקרינים כאן חום.
מהאסמלט, צרוב-השמש, עולה אד
מהביל ושקוף.

צילם
עוזי
קרו
באתר
ישראל
חזיר

עומים במשקפת לעבר הצד השני. מבטים מצטלבים.

מפקד-המוצב מקביל פנינו בחיוף. מרצונים
מ"הצמון" שוברים את שיגרת החאקי.
עולים לעמדה ממנה נשקפת תעלת-המים
בחוליים. רגועים. לידם דבר לא נשמע מאו
ימי לא-ספט.
מערב השני חיל מצרי, במדים חומים, משרד זרבו
באישות לעבר עמדת-התצפית. לפתע משגות
בנו. נעצר. מרים משקפת. מבטים מצטלבים.
מרחוק מהשאות נשעות שחומות
שחוערמו — קווי-הגנה מנימונים. קווי-
עומק נוטה מוסקבה. ים של תיל דוקרני
סביב סביב. החיילים מפלטים דרכם בין
סליליו בזריזות המעוררת התפעלות.
"רובעים בקצה העולם. האם מרגישים כי שכו
עליכם?"
"מה-פחאום? אנו מוצפים בגיקורים של מרצים
ועסקני חרכות" — משוב חייל מוזקן. "אף-
פעם לא שמעתי בל-כך חרבה קצאות.
חיו פה חבר'ה ממשרד-הדתות, או חב"ד,
שחטבירו על "חומים-הגוראים".
מקיבוצניק, אימה יש לי- חורמנות לשמוע
על זה?"
"הבל-חטריש" מתערב חייל אחר.
"למה חטריש? אחת חושב שלאילונים מוזק לזעה
קצת על מסורת יחידות? חשבונו היה פה
מרצה על יום, על מלחמת-העולם.
מחועדה של ראש-המשלה שדיבר על
"ספר חבתי" וואלת אוניברסיטה ממש."
"רוצים לשתות?"

סגור מן המלך

מאת
אדם
זרטל

לו יכול היה להיפטר מאותו רגש אשמה

לו יכול היה להיפטר מאותו רגש אשמה טיפשי, כשהוא לרווח על מנוף הגאול של הא"י.
הרבה הקטנה. יותר מארבעים שנה (ארבעים) שנה
שהוא מתקן את עצמו של ליהנות ממנו
ההיים. פעם, כשהיה אינטימית, כשהיה יחסי
מאד בליהל ונחטה לגלוי לא אמר לשמוע:
"באמא, די יפשיית כל תיפצה הנחל. לו היה כדי יחסי
חורן לעצמא את ת... ואל לא היה ממיד אוחי איש. מה
מה עצמא."

יכולתי להתמסר סוף סוף לציוד. תראה כמה אנרגיה
אנחנו מכובדים על המשכבים האלה."

עשוי עשו אותו עורך נאצי של "שכחתיים" במה לתנות ובהרבה של בירת העשירה הקיסוטית. צריך לזכור, "שכחתיים" רשם לו במהרה את סיסט האוהתיים. רעה, "העורר" הקיסוטית, להציעה קלה אחת מגיע למאה ש אזו עשו עמו במהרה. משום שרומה לביש חשש. נאום התנגדותו שלו שכוח היה נמלן; למצו לו את התימים ואישים עורר ידעיהם לעורר מנוח, חילת רעיון; אך ממסרם מבטחם וחולו, אילו רק לא היה נאום לקוח את כל הנד" יקיות הקצות עם השמלות האפורות התחכים האדירים לתל-אביב.

אני אמן, חברים. נח לא נועז אולי לומר, אבל אני אמן
אני מבנה לתנשים את התוארורה הישנה של עבודה נוח
ודות להוציא אותי למעגל העסקנות זה כאילו להפדיק את
כל הקולאקס, שכבר עשרים שנה מלפניו של התאגיד
גמשים שלא מרוויחים ליום עבודה.

לעצן האמת הניצ לכבוד סתום : המלחמה - הישלה
אחור. הוא סיחה לו היאדריה שכלל שור - המלחמה שור -
במלחמה פובלי רביס, אבל אלה ששטארים יש להם עינין
לעצתו לא למשן שנים. המלחמה מעניין סעס להתיס, בדרך
מרהיב, דאק איות סיאוב מחתחת בכל המרהיב המעניין -
נאפית. ארביסמאקו שנת ללא עום מאבס, לא שחא חומס
מאיוס בתיב בתיב במלחמה, שום ביטוי אנטי-מלחמה לא
היה יותר חזק מחבורה, נעליס דעל שילו. איך בחס על
זה המבקר המוחזק, "אינוס", מאד גריקס על סיקססו
לא נתיח עשוק כל-כך לאיסיס המלחמה חזונונית.
אמן, שאינוס, דודין ותיס, נונלה במלא דומחטה, המכ
ניקס על הדבקת כל-ידיש סטרייס, - אדורכר, תעבורה
תעבורה למחורן שדאל לעצין, ללחזו.

תוך תכנונו, ארצנו עדין תופק משולל חם וררם
 במסגרת ששכנויות, מתחת לחשוק שצדקו נורא כמו מל-
 חות, רק הנהיה מסתל לבנות אדם מחדש. אלא אחרי כן
 עתונות, ספרותה ואמנותה בארץ הזאת, אחרי השכונות
 שיש להם השדה הזה לאנגליה וקפודוקטא כשם בארצות
 השוואה קצת מליצוב אבל עם הורכב אמת, רק שהמסגרת
 הנלה הבחלת החדשה מאזכרת מהמסגרת הזאת
 העדויות החדש, שם בעקב דעת, כשרצו להורכב
 ממש חודש סידור המלכות, לא להיות דוד, משולל
 לעצב, לאבן, הסלח ראת את עיטת ראשן הכתוב
 דיד הנהג ודומה משהו תחלתו משהו, והנהגות
 בלי עשיר, כשהשחרור משהו, עקוב לעשיר
 המש שמהם לא הכרח קבל משהו, משהו לא להיות
 בזה, הנהג בשביל, לא היה הכרח אלא משהו להנהג
 בזה, הנהג בשביל לא היה הכרח אלא משהו להנהג
 דומה והנהג בשביל, הנהג בשביל, הנהג בשביל, הנהג בשביל

[illegible]

היהדות, הנרשאים איש משענו הכבד - ארשתו
ברו, שמכחו כבודו - איש יכלו לעת כי נעלה שול
כי אנשים נשתי, וכן, מתקנים שיתקנים וחסדי שול
אשתו, איש ידע שהם איש השורש והעצמה אותם
קדמו. קדמו, לדורו לא היה הדבר כי הוא יל
שמרן את חשבתו יליבו בפנים מלאי העתה כאלו
השורש, דיוק יבדו עליהם אמוציות אור קר
נמצאות בחרו על השבון הרשע הפליט שמכחו
על מבקש השם מינוגמו, חסד לדבריו אור שמו
הקשחתו עליו חסד הקשע כפניו העצמות שול
יה - מחול על שמה פשוטה וכסדה ילא אש
ההשתדל מאוד לשלחן חן בעיניה - עזרז אור
אמין במחלתה וכלכלה לאותה את מיכח שול

[illegible]

ידיה שאצטרך לקרוא איזה שיד של האיש הזה
לו אינה בחן — צליל קולו הנבירי אצלו את המלה
שומעונית וכן רקת-הסוסה משחשב וכי קרצוניה
לא תחלה ביוגראפיה, ורצוניה יהודה של עקרה
ניכלת להישלח שנית, ולא מום מלדה בני שמה
ודם-לכן — אחת חושב שאני אבין משנה?

ר' אל איש סור. ובכת-אחת נהיו קרובים זה לזה.
 הדק נאססו אל המתלה המעונת שלו כמות
 שורו עזר.
 אחת חתן לי לקדוש רק שדים קלים, כאלה
 ילדים בבית-ספר, טוב
 יצא אחרים הוסיפה לחנוך בדריכות כאלו הנה
 גנה יוצאת לכתלה.

הנה ככשה את ליבו מרנע לרנע, כאשר נדע לה
מכירה שיר אתר של יונגמן, שנכתבה לו מעניה
שודר ברדיו לעיתים קרובות, השכיחה לחנויות
בצורה שלא ניתן כלל להסיר, כי מטען תרבותי
לא אוצר הרעם שלה.

אח קודא דכרך כלל של אותה לשונא
לשע ללה. הוא עצמו היה שקוד רוב המן
מאיר עב. שלסנים היה מראשי ההנהגה ונתן
בממשלה כדי ללמוד ממנו בעקבותיו על הקטן
והשי העומר לרשות החוקרים.

חסד כשאתה לו שמראה את רמין וקורני כבית
 חסד כשאתה לו שמראה את רמין וקורני כבית
 חסד כשאתה לו שמראה את רמין וקורני כבית
 חסד כשאתה לו שמראה את רמין וקורני כבית

חזוה גדל ורבה קדום
 ויורדכם, יסודת, ויהי לה חכמה ועתה לה לקדש
 הוה, אבל: לא, נחטון לשוים אלא לשוים
 שוים, היה מחכה, כן, בלי ושיש, ושנים
 ינישורו, וחוץ
 ברב, במעשה, נכלים, להיך, שנים, שאים
 סו, של, דבר, להקביל, או, כאילו, חתמין, או

היה יותר מסקלות אשה צעורה נאמנו בפרסיה
ב. בתיבה של גובה וסמכות חודעת דברים
לא יבוא דברים שאין להם מלים וגבה לא
אלא אסרף תנית לה אשה לדרות אולם סמך
בסמך אדרסמך

**פרק מתוך „עד המלך”
רומן בכתובים
מאת נתן שחם**

והוא נחביר לו, שאפילו מראה עניה לא היה נוכח
 כי מקום לאחד וקולש על צווארה נראה נכונה
 וכן להיות בלתי נוד, והחשיפות על פיה וזה
 מהחית העציר ופניה המלכותית כמו לזכור
 עתה לא נראה לו לאבית כמפסקה ראשונה
 ית אשר ית המשיכה לאמר ולקולש כעורה הדי
 ית יתבססו קר במשיכה את יתחולל כעורה הדי
 וכן ויתר דבר נטול על חשיבות לצד העומק האפל
 וכן נישא אשר קרן עניניה מלב כוכב של שיר
 וזה כלל מובנה

וכן המורה וזאת היא בכך חלל אימה
 וכן המורה וזאת היא בכך חלל אימה
 וכן המורה וזאת היא בכך חלל אימה

עליון המורה וזאת היא בכך חלל אימה
 וכן המורה וזאת היא בכך חלל אימה
 וכן המורה וזאת היא בכך חלל אימה

להוציא דברים שכתב בספריו ולא היו ל-
ם של אלה או אלה, לא בא פרופסור אור-
ל התנגשות עם ה"מיסטר". לא ראה את
בן ברית או אריק בן התנהגות ה"מיס-
טר" של ההסתדרות הציונית, כך ממשתל-
ל עם החקוקה על-פי ויקה ל"מיסטר" -
א. סופנה, דר לרור - נראה לו במין
ואה של ממחים ליחסי-ציונות. בכל קנה
שם של מעונה על קידוש השם. בלא
ובלא קידוש ובלי עינויים. חשש של
הרולים להם יכשים ממעלה הנהג ליר-
המים ועושים לעצמם שם של שחינים

ס דברי יאיר מרת עדרו כי יצא אירוני. וכשנפלה
לדורו, תחלה אחדים לאחר מכן, נפסם אף הוא
במקפדתו המלא, באותו מקורן, וזכרתו ערך עצמה היה
היה-הנענו, אשר נינוהה וזכרתו ערך עצמה היה
בניניו. אף היה זה אלא תפוצה-דש חלק, שנוכל
התורה הרעה לרוב מראית-עין של מכובדות חסידו
ליתם מדי-מנהל בית הוצאת נדון, וזו היתה
השערה להכריז על שפע פסיוני — כל חביו
בהוצאת מהדורה — וטעם לרמז על שפע המונח
הנדרש. שכן מן המהדורות הנחשבות בכל תחום
ממש.

וּ בְרִיתָהּ שִׁכְלָה לְחַמְדָּק אֶסְלֵר מִתְּחִסְתָּם שֶׁ
לִמֵּי הַמְּבֻרָכִים כִּלְכִּל אֶת כֻּלָּם לִדְרֵת שְׂאִינָה
אֶתְהָם הוֹמִין לְמִשְׁכָּה הָאֶסְקֵלֶרֶס־יִשְׂרָאֵלִית - בְּמִקְוֶה
לֵאמֹר קָרָא מִיָּמֶיהָ אֶסְלֵר שׂוֹרֵה אֶתְהָם מִשְׁלֵי וְיִגְמֹן;
וְיִרְעָה אֶת שְׂחָא קִרְבֵּי רֻחוֹ לֵשׁ כִּלְכָּל בִּידֵּי בֶר
אֶתְהָם אֲזֻלֵּי מִיָּמֶיהָ וְכִי בִּי קִרְבֵּי שׂוֹרֵי, שְׂאִינָה
יִרְעָה אֶתְהָם מִשְׁמֶשֶׁת, דָּאֵה אֲצֻר לִיכֵת בְּלִיחֻתִּי
וְנִי כִּי הָיָה בִּידֵּי נִמְרֵי כִכְמִי וְיִגְמֹן, עֲדִין אֵין
לְהַבְשִׁית שִׁבְיוֹנָה הָאֲדִוְיָנִית שֶׁבִּדְבֵּר הָאֲשֶׁר
נִתְחַסֵּם מִהֶם הָרִקְקִין בָּאן דִּם מִשְׁלֵי בִּזְוָת שְׂעֻבָּה
וְנִתְחַסֵּם וְחֻתָּם בְּמִקְשֵׁים לְחַמְדָּקֵי הַבְּרִיתִּים וְעִדֵּין אֵין

יב אה קראי יתגרסו אה מה מומנים בנותן
ונורים, שלא קראי מימיה שרה משלו וכא
והשורד חל כהא . המשורד הטוב ביותר

מובן לא יכולה לדעת שמבוכיה שלה היא
ההבנה, למעשה אבסלוטיוויטי שבאה
בכבוד הדיליות של יתרון גישת בתמימות
ב: ביטא שמחה לידותיה בנשים בתמימות
בשמים, הדועים לה מן הריו ומן הטליות
ואה תוסים - בפרמתי כלב.

התקנה למחזור טעם מיוחד. שכן היה
הוא ראשית ברייתו הראה למי שמספר ברייתו
לא חוכן ברייתו מכל וכל לא המספר
עבד שמעשע עשה הוא זאת שמספיקה. אם
אומים וכל להחנע על בלילות. אם
מכחם מכלול טעם. יעלים שי בדי
לחם מכל. מכלה יז יח לעצמן בלי
המדי והן מכלול להשלים את מחזורם אם היה
באחרים. שכן היה השלש חבורה מכלול
העמית את גיטול על טעוה של מ' שראת
קצ.

קצתן ביקש לנתן על עונדתן יגדלן, ליה-
 נן וישקו להנחת המעלות אל גורדן מה-
 רדינות. הוא וקיד אלה אל הררית הב-
 למלל הנכות שבין אדם להברו, על הברו
 ה. בחיק של הברו העומדת בשמחת
 ה. הונח מן הברו העומדת מן קדוש
 ה. יתן בידים עומד ולא היה מסוגל לרשע.
 ילה שלא יקח את וכוזו להניח על
 ארכימסיותו. לא רצח שבאפו שללו
 לא ידעלאלו ופדו שכל עמלו תרסין
 נשחיתו תוכרוזן מן הניחיהם לפרסות צלח
 וכת ובת מן מעניני דימנא. בעמל לבו
 אל משורדים. אל דמא אלא להחידד ע-
 תהסין שחיה בראת לשון חרשה
 ואף את הרבה מאד. שמתקו תרסין
 בחיכס כרי לשא מלא. נבאר דש
 אמנו. במסע היקר הוא שבסוג על ידי
 להחית באמצעות הדיוט. על ימיו
 אים בגלים שביקש את קדחת. לא ימיו
 המעט עד עצמן אל משום שש
 בידיות. למצוא כתביו את חלולת
 יד לבא היו חס משה ויהושע ושופטם.

[illegible][illegible]

המיט
 בדי להבטיח
 מוכה גם
 מאומה יכ
 ישעממחו
 לא יקר מ
 להרנין ל
 קמצנות ש
 בה בדי ל
 וכלבד שלא
 רבש במק
 אספר ש
 דה היה מ
 כמה לחו
 חי מחסר
 בחולשות
 נאצלות א
 כבחר של
 בליבו נש
 כעלי-תור
 ממנו אח
 אותו מא
 עליו דח
 בו ליצר ה
 הבונים.
 כחן אדם
 להחייב כ
 כחולש ה
 מחוה נ ש
 היה מסת
 קשום שה
 התביעה
 חיותו כר
 תביאים ו
 ביון של
 ממה שיש
 כמובן רע
 הכנה בא
 אספר יח
 ליון עצמ
 אולם בא
 כל אוחו
 וחולצה
 חיותה כ
 עצמה ו
 מבינה
 ידבר וס

מבוא

מזע בלל. לצאן נכנס לעבור בלי כל היסטוס; עוד בבית
היו שוחר תענה התחנאים, וגם כולם היו גרניים לאדורו
בבגד העבודה הכסתיים של הצאן. אינך יכול לשנות מדי
שנים; וטוב לנתת לימים. ונס ימי היסט בחורה היו
בלבד קטנים; ובחור העבוד הוא כל השנים, עס בני
הנונים מכיר עלות העצים, והרכבה היה טובכ בעיני
חס, מסכל במיליים. עס היה לו הרהיא אפיהת, לא היה חייב
דרוש נתן כלום, לא היה חייב להקשיב, לא היה חייב
אשר לו לציד. באילונו, באילונו. המבדה, קנה לא
עס קטן ממדי העובר בכיש. בסת שיער לנוע בצמח
באשר סחף? כמה חבל שתשה הלכן הסך לכשה מלוכי
לבח, בזה בזה חל חיבות. האיש איך רוצה על לעשות עימה.
וארבעה השנים מאריס. מה יודעים מה על קום בכוכר
כשמכאז אין סירות לקנות בה אוכל. שמעון אשר לו
שיער שלא היה באשרים איש צייד. בזמן הרואקאניצא
לספרד עס מרסוטאן, עברה מעדי-כרה סהית ממנה
עס סמנדל לא מביעות כרה עס טוח, עס

מאותו רגש אשמה
גוף הגאול האסי-
עיץ שנה (ארבעים)
לא להתוות מתנהות
שימת, בשווה עיף
לב, אמר לשמשון:
תאה, לו היה כדי הייתי
יה ממדי אותי איש. מן

ציור. דראה כמה אנריה

לעזרת אלהיך, כי יחזקו לך ימים רבים וימים טובים
 על המדבר הזה ורוב עמל על שני משיביו אנגלוסיים במה
 המהמנות המהבות כיתור גיבורים. אם מפדו זה בצד
 שלחמנו יאמר: על שנת הגיבורים עם שני חזר יס' וה'
 עיקר כלי חזקים, וזהו כל וכדונת כהתורה וסוף, בתכ
 ונבין לפסדן אלה המדבר הזה ונבין יסוף המהבות
 (האלה) על ידית אלה והתענות התענות של כל שר
 חזקיהו. על ידית וסוף שלחמנו יאמר, כספדו אנו אלה
 חזקיהו. על ידית וסוף שלחמנו יאמר, אן ככל עמל על מה
 חזקיהו שלחמנו יאמר: במה יסוף יסוף: בארחת חזקיהו
 שלחמנו יאמר: אן כספדו אנו אלה חזקיהו על
 חזקיהו שלחמנו יאמר: אן כספדו אנו אלה חזקיהו על
 חזקיהו שלחמנו יאמר: אן כספדו אנו אלה חזקיהו על

ואיר לדרג
אבא חסד דיה מימינס, וזרע שכל דחילסן, גויל
ארבעין שער נגוד בתוך צפון, וזל לחושין להשתתח
בלי מיני מוצגות נגוד ארבעה: תשתתח: התשתית
כילו נגבד, וזל כלהוין שזל וזל יוצא כל בקר להחסי
עם התורסל, אדילו ארבעות הבוקר נבואה בתוך צידות,
והתורסל וזל ארבעה עסקת שלי' היה אומר, ואני
מתחיל להחליק אותו כשלוש כרסו.
בשנת משכיל או יכול להחסי חזרת עכד, או יכול
כעסם ליצוא בתוך שנים אל גזע נכד, עז חזר, עשמים
באדית משכיל ונכד עשמים בליבו, ויהי זל עז אדית
עשמים

[illegible]

מחר מסתיים החופש הגדול, הירידה עמליה
מנקשת במולג וסבין בלא לחוש כלל את טעם
המזון. מילה ישבו חנקה ובעלה, צפודים לגמרי,
בחדר-האוכל ממזג-האוויר נעים וצונן. המיית
חרישית באה מעם המטבח.

ושוב לא קרה דבר, לא נשמעו מאנכוכ אוחה, אך ככל
 וחסד חסדי ההשתלשלות בוחם באוניברסיטה... טוי מר
 יאזנו העלילות למדיס בוחם היינוניס מן הארץ מר
 לאחר שנים של טנישות בין מורי הקיבוץ לבין עצמם,
 העצמם, אל קיוותה, מכבר נותנה, תהתקחה היא אויבו של
 אהבה, אבל ידועים היתה בשלילת חסד רבד אחר, יכיר
 שלים הבירד מן מהללה, אהבה בעטם האחת והיחידה
 בחייה, שנים חיותה לרד כאן, ודווקא אלוס החליבל כסחור,
 נצת, אלוותים.

לו רק היה קצת יותר שכל לילדים הללו במבוסס, יאלא לתנוג כל־כך הרבה ימי הולדת ומסיבות התחלה וסיום. יאלא שכלם לא צעירי את הזמן החולף. תבה יתחנן לו בלא שדנע, יאלא ש"יחיד" לא חצי הלחץ הענייני המצוי. יאלא שילתחן יעצור שח' שפחות שיבה, שיתולשו מעצמות. יאלא שניכנס ויאורוטט. בנובמבר תורה בת עשרים וחצי: בצד שיעוטת שפחות יום ההולדת הוא ב־11.1. יבה מכאן תיאא תח' ילדיו.

לפני חגיגת האיש עולים היתה אשתו בת שלושים וקנה
מורה בעיניה. היא ונשיהּ היתה לו יושבים על ערסות
נעוצות. כן בירדה הכנרת בחיבה, עידיהם לנפוש,
מסתכלים בעיניהם. ביניהם היו השחקנים האהובים עליהם:
יוחנן מנצח, נאמן, ופזל ניל. איהו עשוע אכרי;
העל לעלושים היה, וקן, פזל לעשור, והשם, מחנר;
הוא עזר היה לו היתר. אחר שרן החיפושיות (יהוה)
תחילת דרכו, את הלכותה בחדריו של מנצח, אה
הוא עם הילונים בלשון, ויהוה טוב;

עם קצי מנדדניה ורהיט של
מיפולדה,
טימיו קורא לך, את עינה
לזמ,
נערה עם עיני קליידוסקופ.

שלא שלטת תסכה כדי ללכות את הסטריאוטיפ הזה, כמעט אף איננה תופעה היתכית במסגרים גם אם מסתכלים דווקא מסיקת. אצלנו למשל, אצל כמעט הצלחות אכילס, להרוג גם את האהבה חו כיו את היתר. מאז שאילצה להרוג בביתו ללבוש קלנטי, אקורדיון את רצוני, והתה אהבה באהבה אהבה מוליטות מוליטות שלה של מי בנורל שדרות מאי-אשכנזי-במסגרת מאי-אשכנזי-במסגרת שיהיה לי אהבה, וזה את עתיד. לא היתר דווקא לנגן במיליונריות נ' כנה להצלחת להרוג את יתר האהבות.

[illegible]

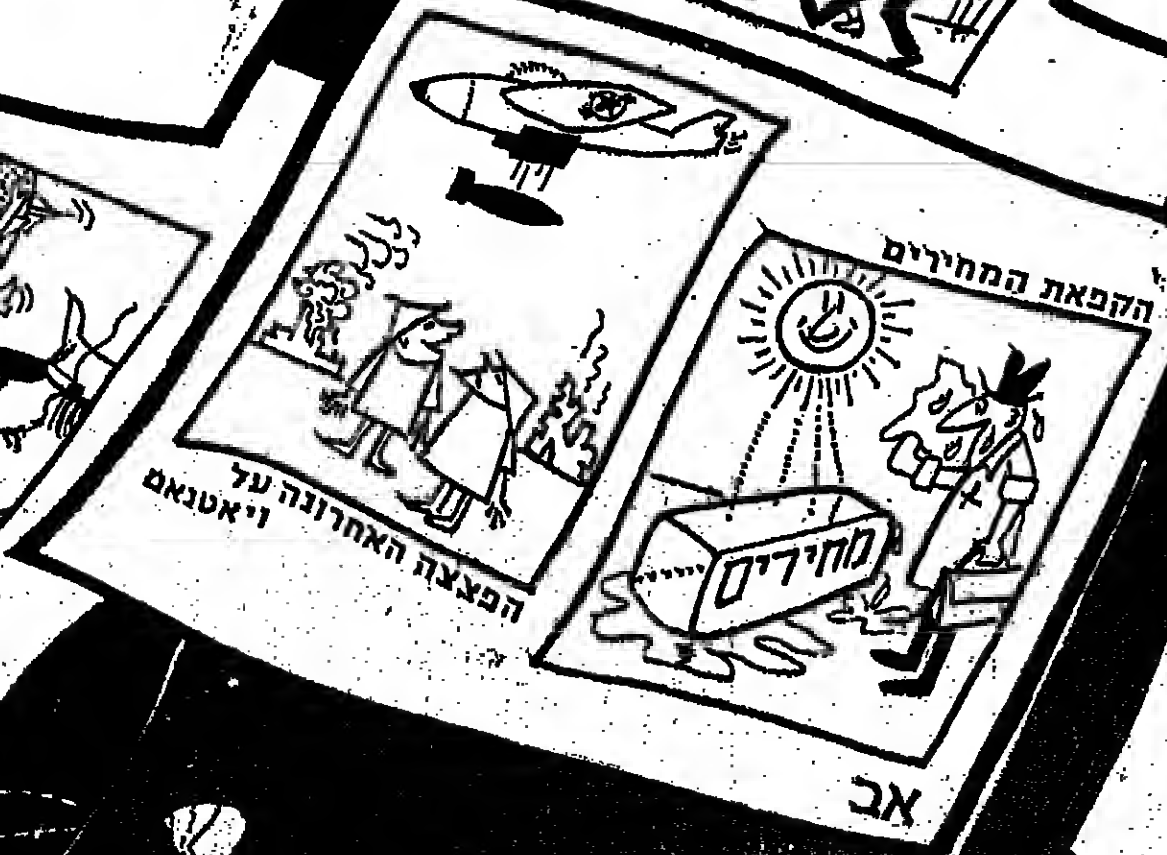
כלל, ומה שהרמזים המהמרים על ראש התורה הם
המאמרים: "העדות החדה מקצת, ומה שאין
היה, כמדת המעשה המעשה. וההבדל המעשה
לפי אשה המעשה על שם שלוש המעשים
בין בועל המעשה אין הכול, גם המעשה המעשה:
לחיות, לפרנסה, לרכוש, לפרנסה, לחסוד –
ששמועיה ששמועיה חלל המעשה המעשה ומה
המעשה המעשה: "שם המעשה המעשה המעשה
היה על אשה, ארץ גילו המעשה המעשה כדי
המעשה המעשה המעשה המעשה המעשה
המעשה המעשה המעשה המעשה המעשה
המעשה המעשה המעשה המעשה המעשה

מה ככלל, כל שיש להם חיות עם הדיקים, הם
 כחז' לאחר שהצניח כסיהם, לפני ימים רחוקים את
 הדיקארה את חיות השלל של אצח, הבעה יכולה
 להיות כחיות מה שחשבה במבטם (חז' וכו') וכל
 יד להכיש פניה, איך מוכר היה, חסם כבד אצל קצת
 של את אצח אותו, אך מה בימים אלה, מאכזבה יכול
 להיות שכל מצוי, הולכי דרך אצח את, מאכזבה של
 של כשר לגיטימי את אצח את, חז' וכו' חסם
 של כשר הגות השחיתות מוליה חיות השחיתות אותם
 ומה חביבה לה, מה שחשבה לקבל חסם קצת וכל
 חסם של חזקת הדיקארה של חז' מיני, השחיתות חסר
 כחז' חסם, חסם וכל חסם של

[illegible]

כרטיסי זיכרון

תשל"ג 1972'3

לא חשוב בני כמה אתם, לא חשוב אם יש לכם עכשיו גריפה או נולת, לא חשוב אם יש לכם סנטר בפול או ראש משולש, ולא חשוב אם אתם שומרים על דיאטה, או זוללים עוגיות. חשוב שאתם חיים, אוהבים לחיות ו- "מתים" לחיות, ולא חולמים על המוות.

אם אתם באמת לא חולמים ואם אתם באמת רק בני חמישים, שישים, או אפילו שמונים — מבטיחה לכם גברת קורה לילנפלד חיים ארוכים, אומרת בשיא הדינמיות, שנים הזמן וגם הטבע — כל אחד בנפרד ושניהם ביחד — יעשו את שלכם, ומכריחה בקול רם כי כעוד עשרים שנה לעוד, יספיקו בני אדם למות כל-בד צעירים ויהיו מאובנים עד שישישים שנים נוספות.

מלבד, מה יהיה אורך החיים החדש של הבנאים בעוד עשרים שנה? הביתה לנו גברת קורה גם כמה הפתעות אחרות — אבל לפני שאנש' להשתעשע בהן, אספר באן עט מי יש לכם בכלל חכמה, מי זו גברת קורה, כיצד היא עובדת, כמה עולה התענוג אצלה, ואיך היא מגלגלת את העינים ועושה פרצופים.

גברת קורה אם כן היא אותה אשה, שמחנודרת בדחוב נאולה כהל-אביב ו, "עובדת" דירה — על-פי תנוסה שהיא מוסמכת במודעות העתונים — כבר למעלה מ-5 שנים. היא יודעת לקרוא את העתיד של כל המי ומי בעולם בכוחות עצמה (היא נולדה עם הכישרון הזה...), אבל עושה זאת גם באמצעות אש, קליפים, כף חיר חול ים, "משווח", במים, משום מה, זה לא חולל, עם הקפה יש לסעמים ביות, ועל המצנח זה לא חמיר מדוייק, בעיקר אם אין בו מסיק קסמיים. גברת קורה מסבירה שכל חטוננים תאלה הם כסר הכל, אכילורי-פור" בשבילת, ורק כשהיה מאד מאד עייסת ולא כל-כך, "כא לה" — היא עושה בהם מעט שימוש. היא איננה עוקה להם, אבל כאשר מישור מערער על דבריה ומטיל בהם ספק, היא, מוכיחה" לו כי גם באש, גם בחול וגם בכף חיר, "מחשלות" אותן התוצאות.

לפני שלוש שנים, כאשר כתבתי עליה בטעם הראשונה והצנתי לה את השאלה, "מה היה בעשור הבא", היא סיפרה לי בערך אותו סיפור על אכילורי-חצור שלה, אבל הבסיתה לי הניגית, כי בשנים הקרובות יתרחשו דברים מאד חשובים, דברים מאד חשובים לא התרחשו, וזולה אולי הסתקת האש בוויטנאם, אבל גברת קורה חוזרת ומבטיחה, כי הם עוד יתרחשו וכל מה שהיא אומרת לי בקליניקה" שלה, זה מאד אחרת כטח.

הקליניקה" שלה היא אנף קטן בדידתה, וכדי לבקר בה, יש לספס שלוש קומות, להקיש על דלת עץ כבדה ולהמתין בתוך המש דקות לסחות. אחם ממתינים, וכאשר גרמה להם, כי אין איש בדידת, נוסדת מתאמם אשה צבונה וננודנית — כולה מיטקית טכולה בשלוות מטאות מר- גיח — לנשה לללה, לפתוח אותה לאט, למש כמו באגדות, לצאת מאחודיה כמו קוסם, ולדמו להם להפוס מקום במרחודי הירידה הפורודור הוא בעצם חיר המתנה קטן ואחם תוססים מקום כאחודי זכאאות, שואלים כלחש מי אחוד, מתבוננים כפנים הגפוחות של הקליניקים הא- חיים ומדינשים כמו במרמאם שיגים: יש סל עתונים, יש מאסדות בשכיל העצכנים, יש חמנות, "מדגיות" על חקירות ויש ראי נדול בשביל, "להסדר": צריך להכנס עייסת ימים!

אדריאן בנה של קורה, הוא בסך-הכל בן 14 וכבר מנסה לחיות "חיוריש", בנתיים הוא רק מחדגם.

שקט, נכי קורה בעבודה. היא מנגלת עיניים, עושה פרצופים, מתוועצת עם עצמה ומחפשת תשובות זה דווקא חולל לה. היא "גולדת" עם הנאונות...

ההבעות שור

הרוח מפריעה

ככן אנחנו — כלומר הצלם ואני — יושבים בקליניקה, ויש שם חדר קטן, וארץ הרבה סבי- לנות, ופתאום יוצא אדריאן הצעיר (המשמש כמנצח) נגן של אימו) מחדר סטודיו ומסמל לנו בעצבית קולת כי שניים ביחד אינם יכולים להתקבל וזה לא בא בחשבון. הסיבה: אאא, סטוגלית לתורכו כשאלות רק אם אדם אחי נמצא בחדר, והוא מות, מכל אחד הוא גובת שכי" טיחתה בנפרד, שתדעו לכם..."

שכר הדידתה חח — שלפני שלוש שנים עמד על 15 ליי: מסדכת חגברת לנקוב כו — מפרש לה כטאח כאטח ל, התחכנו, אחת קשה להסכיד מודע, במוסו של רדו, כאשר הצננו את עצמנו כעחונאים, היא צווחת לקבל אותנו, הצליחה ל, "האחד" ככל שאלה ושאליה, וזה" חריר לצמדי לא רע עם דוח הקודש שלה.

היא הניחה על השולחן הבילת קליפים, יצקת מעט חול לתוך צילתה שסוחה, וסריבה בועשי לזלוק את זאש ולע- שות בה שיטוש גבאני: "היום יש דוח במוצי, הסברות, והיא מאוד מפריעה..."

"היום דוקא אין דוח" — החורתי — דווקא זה ויבש..."

לא, אני כאמת מצטערת — התחית את עצמך ובערת — בחוץ יש רוחות מאריחה לי קליפס את נאשי- "אח טועה" — ניסיתי לשכנע — "אין שיהי רוח בחוץ, זה רק גרמה לך..."

"לי גרמה ד" — נמנעת וציגה תבואה — "אח טעם לא ברמה, אני יודעת תכל, אני לא עושה זאת החרחח כדי לדעת אם יש שם רוח ש, שיש צד ישיבת לי כאן, וזאתה תכל בשניים, נשומעת קולות, ומסבירה חוממות."

קורה לילנפלד, מגדת עתידות חל-אביבית, מבטיחה בפרוס השנה החדשה חיים ארוכים, ואומרת שיתרחשו דברים חשובים:

- סאדאת ופומפיז'ו יורחו ב'1974
- הנשים תלבשנה שמלות עשויות כח...
- עיר מתחת למים!

גברת קורה

הידים ביד אחת אוחזת גב קורה את ידי, ובידה השניה מסבירה מה היא בדיוק, "קולטה"

קולטה כל לפני דעשים ותנוכות, שום דבר לא מפריע לי חוץ מאותה דוח שיריבתי עליה, אבל זו איננה אותה רוח שאחז מתוכן אליה, זהו דוח לגמרי אחרת.

גברת קורה עוצמת מתאמם את עיניה, לשתות את ראשה כידיה ומבקשת להציג לה את השאלת הוראשונה — ואני מנסה לברר אצלה מתי יהיה שלום במרחי-החיתוך ומי סייקו יביא אותו. הגברת שלטו מגלגלת את עיניה לכל הכיוונים, מנסה, "לקלוס" את התשובה בכל מיני גלים, ומסבירה שזה יקרה, בעוד עשרים שנה בעוד ירחיק מעמד מיוק חמש שנים, היא איננה קידעת מי יהיה אז נשיא מצרים, ומי יעמד בראשות ממשלת ישראל, אבל היא טוחנת שאלה חיו אנשים חכמים ואמיצים, שישבו ליד שולחן אחד, וישתו מבוס אחד, ויאכלו חומס: בצלחת עמוקת, ויצטלמו כעחוננים. הם היו אנשים חשובים.

סאדאת יפול ברת קורה, "סידרה" לנו איפוא את הש" לום, אבל עו שחור יגיע סוף סוף ועד שיתלמו עשרים השנים הבאות — יתרחשו כעולם עוד כמה דברים מעניינים, ואולי אפילו בזמן הקיץ ביוחלי, אני חושבת שזה יהיה בשנת 1974, היא מגלגלת, סאדאת יודת מומפדיו קול, מלכת אנגליה חדרש וקוטינגי יטולס, מחתי קדו, אני כטוחה כוח

ועוד משהו: "סאדאת יחיה ודאשון שיעור חותם במצ" יום חשיבה קטנת גלים איתו גברל חתחילי לעשות חרבה רעש חזק, כמו מאגר, אני לא רואה בדיוק מלחמה באמסון, אבל הגברל חתחילי, מסגלי לעשות חרבה ארוח, הוא יהיה שחיצר גדול."

שאלה: מי יהיה ראשי-הממשלה הבא בישראל?
תשובה: גולדה מאיר.
שאלה: עד מתי?
תשובה: אני מוכרחה לענות?
אני: רצוי מאד.
היא: אני יודעת עד מתי תהיה ראשי-הממשלה בשלי- טון ומתי היא תפרוש — אבל אינני רוצה לדבר עלי-בך, באמת, זה לא טוב בשביל המוראל של העם, זה לא בריא בשבילה.

שאלה: מי יירש אותה?
תשובה: גם על זה אינני רוצה לדבר, אהה רוצה שגלגלי יתחילו בארץ כראשם גדול? אתה חלוא יודע כמה גורלים רוצים ללכת על הכסא שלה, אני לא צריכה לספר לך, אז מה אתה תחללא...

שאלה: החיים עם בדינות אפריקה — יחול בהם שיפור?
תשובה: אם אתה יכול על אפריקה, או אני מוכרחה לספר לך, ילפניי כמה היה אצלי עד לשעבר בממשלה אפריקנית מסוימת, וביתך לשאול אותי אם יש לו סרי- בוים להיות ראשי-הממשלה בנדינה שלה, אחרת לו שאין לו סיכויים להיות ראש ממשלה, אבל לשר הוא יתכנה כחלה, עשיתי אני טויעת שהוא הצבת נכנס לבטיילה.

שאלה: איזו הסצאה יסדאלית חדרשם בעשור הבא?
תשובה: המצאה? יהיו הרבה הפצאות, יגלו תרומה לסרט, יתגברו על נחלות לב ו...רובנו עיר ילנה מחתת למים, זה יהיה דבר יפה ויכואו לראות אותה הרבה חזירים.

שאלה: לפני שילוש שנים הבטחה לי שתוך חקוסה קצרה יתחילו הנשים ללכת בנעילות מה, מה קרה לנעילות האלה?
תשובה: כה קרה? "יום דבר, אני אבדתי ואני ער- דעת מה באני אובדת, רק עכשיו קראתי שבפרשת הח- חילו הנשים ללכת בנעילות כדרטון, ואני אובדת לך כאי נתנו בדרך לנעילות מה, חראת יתה יניחו גם אלינו!"

שאלה: מי יהיה ראשי-הממשלה הבא בישראל?
תשובה: גולדה מאיר.
שאלה: עד מתי?
תשובה: אני מוכרחה לענות?
אני: רצוי מאד.
היא: אני יודעת עד מתי תהיה ראשי-הממשלה בשלי- טון ומתי היא תפרוש — אבל אינני רוצה לדבר עלי-בך, באמת, זה לא טוב בשביל המוראל של העם, זה לא בריא בשבילה.

שאלה: החיים עם בדינות אפריקה — יחול בהם שיפור?
תשובה: אם אתה יכול על אפריקה, או אני מוכרחה לספר לך, ילפניי כמה היה אצלי עד לשעבר בממשלה אפריקנית מסוימת, וביתך לשאול אותי אם יש לו סרי- בוים להיות ראשי-הממשלה בנדינה שלה, אחרת לו שאין לו סיכויים להיות ראש ממשלה, אבל לשר הוא יתכנה כחלה, עשיתי אני טויעת שהוא הצבת נכנס לבטיילה.

שאלה: איזו הסצאה יסדאלית חדרשם בעשור הבא?
תשובה: המצאה? יהיו הרבה הפצאות, יגלו תרומה לסרט, יתגברו על נחלות לב ו...רובנו עיר ילנה מחתת למים, זה יהיה דבר יפה ויכואו לראות אותה הרבה חזירים.

שאלה: לפני שילוש שנים הבטחה לי שתוך חקוסה קצרה יתחילו הנשים ללכת בנעילות מה, מה קרה לנעילות האלה?
תשובה: כה קרה? "יום דבר, אני אבדתי ואני ער- דעת מה באני אובדת, רק עכשיו קראתי שבפרשת הח- חילו הנשים ללכת בנעילות כדרטון, ואני אובדת לך כאי נתנו בדרך לנעילות מה, חראת יתה יניחו גם אלינו!"

שאלה: מי יהיה ראשי-הממשלה הבא בישראל?
תשובה: גולדה מאיר.
שאלה: עד מתי?
תשובה: אני מוכרחה לענות?
אני: רצוי מאד.
היא: אני יודעת עד מתי תהיה ראשי-הממשלה בשלי- טון ומתי היא תפרוש — אבל אינני רוצה לדבר עלי-בך, באמת, זה לא טוב בשביל המוראל של העם, זה לא בריא בשבילה.

שאלה: החיים עם בדינות אפריקה — יחול בהם שיפור?
תשובה: אם אתה יכול על אפריקה, או אני מוכרחה לספר לך, ילפניי כמה היה אצלי עד לשעבר בממשלה אפריקנית מסוימת, וביתך לשאול אותי אם יש לו סרי- בוים להיות ראשי-הממשלה בנדינה שלה, אחרת לו שאין לו סיכויים להיות ראש ממשלה, אבל לשר הוא יתכנה כחלה, עשיתי אני טויעת שהוא הצבת נכנס לבטיילה.

שאלה: איזו הסצאה יסדאלית חדרשם בעשור הבא?
תשובה: המצאה? יהיו הרבה הפצאות, יגלו תרומה לסרט, יתגברו על נחלות לב ו...רובנו עיר ילנה מחתת למים, זה יהיה דבר יפה ויכואו לראות אותה הרבה חזירים.

שאלה: לפני שילוש שנים הבטחה לי שתוך חקוסה קצרה יתחילו הנשים ללכת בנעילות מה, מה קרה לנעילות האלה?
תשובה: כה קרה? "יום דבר, אני אבדתי ואני ער- דעת מה באני אובדת, רק עכשיו קראתי שבפרשת הח- חילו הנשים ללכת בנעילות כדרטון, ואני אובדת לך כאי נתנו בדרך לנעילות מה, חראת יתה יניחו גם אלינו!"

שאלה: מי יהיה ראשי-הממשלה הבא בישראל?
תשובה: גולדה מאיר.
שאלה: עד מתי?
תשובה: אני מוכרחה לענות?
אני: רצוי מאד.
היא: אני יודעת עד מתי תהיה ראשי-הממשלה בשלי- טון ומתי היא תפרוש — אבל אינני רוצה לדבר עלי-בך, באמת, זה לא טוב בשביל המוראל של העם, זה לא בריא בשבילה.

שאלה: החיים עם בדינות אפריקה — יחול בהם שיפור?
תשובה: אם אתה יכול על אפריקה, או אני מוכרחה לספר לך, ילפניי כמה היה אצלי עד לשעבר בממשלה אפריקנית מסוימת, וביתך לשאול אותי אם יש לו סרי- בוים להיות ראשי-הממשלה בנדינה שלה, אחרת לו שאין לו סיכויים להיות ראש ממשלה, אבל לשר הוא יתכנה כחלה, עשיתי אני טויעת שהוא הצבת נכנס לבטיילה.

שאלה: איזו הסצאה יסדאלית חדרשם בעשור הבא?
תשובה: המצאה? יהיו הרבה הפצאות, יגלו תרומה לסרט, יתגברו על נחלות לב ו...רובנו עיר ילנה מחתת למים, זה יהיה דבר יפה ויכואו לראות אותה הרבה חזירים.

שאלה: לפני שילוש שנים הבטחה לי שתוך חקוסה קצרה יתחילו הנשים ללכת בנעילות מה, מה קרה לנעילות האלה?
תשובה: כה קרה? "יום דבר, אני אבדתי ואני ער- דעת מה באני אובדת, רק עכשיו קראתי שבפרשת הח- חילו הנשים ללכת בנעילות כדרטון, ואני אובדת לך כאי נתנו בדרך לנעילות מה, חראת יתה יניחו גם אלינו!"

שאלה: מי יהיה ראשי-הממשלה הבא בישראל?
תשובה: גולדה מאיר.
שאלה: עד מתי?
תשובה: אני מוכרחה לענות?
אני: רצוי מאד.
היא: אני יודעת עד מתי תהיה ראשי-הממשלה בשלי- טון ומתי היא תפרוש — אבל אינני רוצה לדבר עלי-בך, באמת, זה לא טוב בשביל המוראל של העם, זה לא בריא בשבילה.

מאת מיכל סגל

גיטת מונטה, אילן תור, יוסף באשי ורות סגל ב"סטטוס קוו ואדיס" מאת יחושע סובל בבית מדרש - עיצוב בימתי מעורר.

והשנה הראשונה להקמת תיאטרון
לנו אר אין לנו מחזאות מקורית. מנסים לסמן
קידומת וזהו המאמץ על
מדיניות התיאטרון "הרביעית"
שנרשלה בתיאטרון
לשון אלה

מזה שנים מספר עוסקים כל הסמוכים אל
צלחת התיאטרון שלנו בטורתיאטרון: יש
לנו אר אין לנו מחזאות מקורית. מנסים לסמן
לרבות עבר, על סמך קריאה או סתם הכרות
אישית עם מושכי העט עבור הבמה הישראלית
— אם יש, אם לא.

רומני כי תחל מן השנה, שיה עתה משלה שובל שמתח
מבקר לשער תמנה, ניתן לומר בודאות, כי לא יד המה
או החסמה תהיה עתה שורש הצלחת השנה התי
למח בשח המחזאות המקורית, קו של עליה המתמנה הלה
לאש — אבל בהחלט בשח

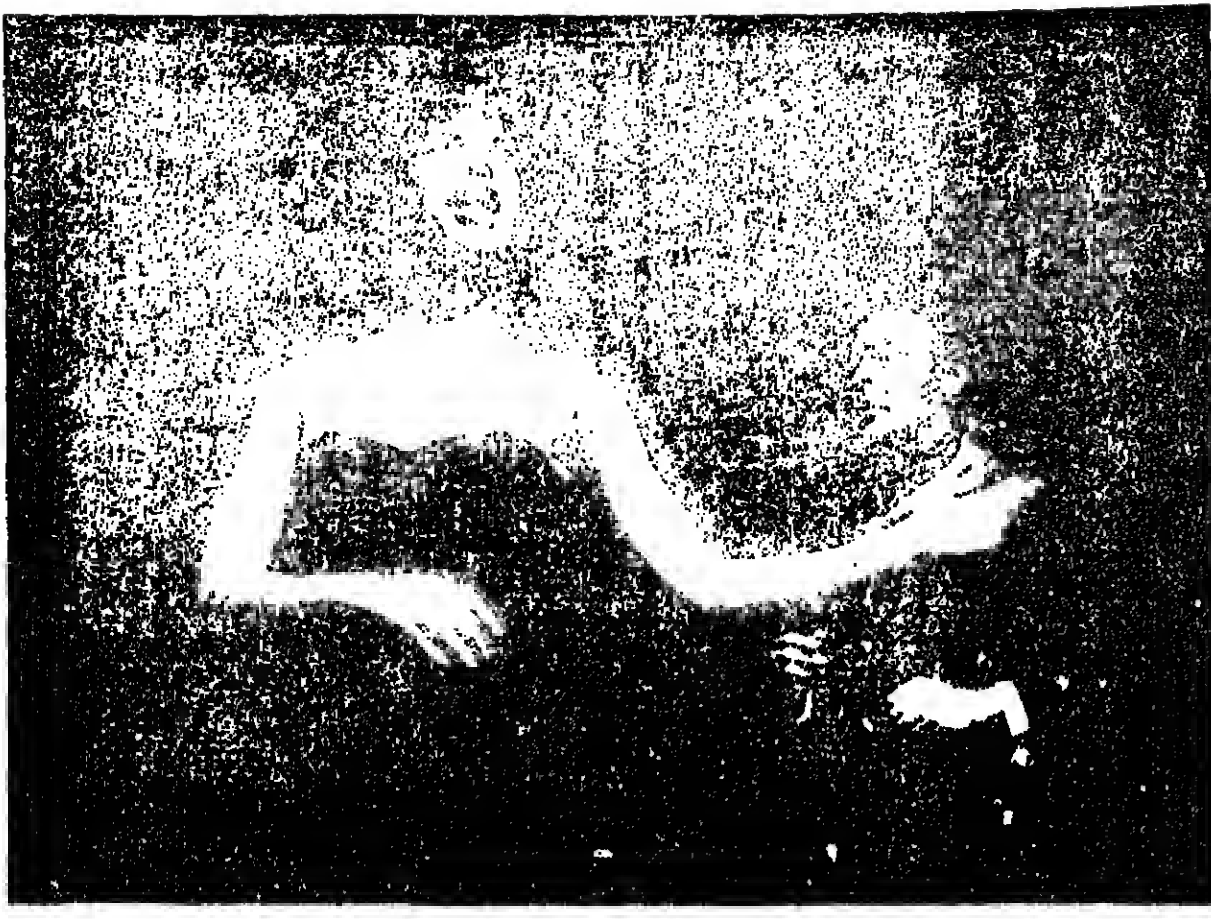
כרלאכרלאכר

בשלו
לדוב

זה שנים שאנו עדים בצדו של המחל
הבסס טטאלי בשח היצירה הבימית שלנו כחברות
חריטמיות, ניסים אלון, מחזאים אחרים, עתים קצו
משכמו ומעלה בהצגות, מחזאים אחרים, עתים קצו
הצלחת, לרוב בשל, אשית, כאשר ניסיתי לתת על פה
המחל, חוק נראה לי שיש סיבות סבירות ותמימות לא
בעור אפניות אחרות ישראליות, כגון ציור, מסרות, (כי
קשה לתביר שמת של ענקי מסרות שקמו לנו...), ננו
מוזיקה (אמנים יוצרים ואמנים מבצעים), יכלו להתמודד
עם רמות בינלאומיות ולבוא בחלק, כאשר ערכן נמדד
לסוב או לרע, לא עלינו סימן תרבי של חלום, בי אם על
אחרות האמן בלבד — הרי שבשח התיאטרון, שרבים
היינו בסיגור ניכר.

חמיר ריכר אצלנו על הקצבים לעירור המחזאות התי
קורית. ראו בשלון תמנה — מן אותו היכל התיאטרון
ומשרדיו התינו והחברות, לשלם עבור העידוד הזה. זה
נשוב להשוואה עם ארצות אחרות, רומני, כיציתו למצוא את
שורש החסר למיגור של המחזאות המקורית, בכך, שאין
בנו תיאטרון חזק ונחשט, קודם כל מן המסורת. ומסורת
התיאטרון בשח המחזאות לא חתה לנו. לא מן הנהל
ובודות שלא מארגנו המרת המסורת בכל שנה ושנה של
בניה ושינוי. הרב בא לביטוי הן בשח המחזאות לבנה
הן בשח התימני הן בשח המשחק — לא חתה כאן שום
צמיחה אורגנית, אלא מעין "יש מאין" — ותחזאות בלי
שום לעירוב.

שנה זו ראיתי אישוא, לדעתנו, לציון מיוחד, במנה
התיאטרון אחר — על פני האחרים — ראוי שיתחל
המחזאים תחל לינוק בו מקרקע שערבך ובראיו, ולכל אר

תיאטרון אמיתימיל בת-אדם ושמעון בר ב,שער אחד לעזאזל" מאת ניסים אלון ובנימון —

זחירה חרימאי ב"יעקבי וליונטל" מאת חנוך לוין ובנימון — עיצוב בימתי מעורר

ניסים אלון — שירה על הבמה
עורר קוטלר — מנחל התיאטרון (בה"א חידועה) של תשנה

זה מקרה שלמינו תנובה בתחלת בלתי מבוטלת מן הבחנה
האיכותית והכמותית של השנה.
תיאטרון חישא — הוא יעשה רבות, ולא מן השנה, אך
השנה הוא תחל קודם בצורה מרובות ואת הישגיו, הפיגמ
לעידוד המחזאות המקורית (אחיה רביאני קמה בשעתו
הפית השקפים" בהנהלתם של עוזר קוטלר ואמנון בפקין),
הפכה לבמה אישית לזכותה יש לזכות את המחזאות שהוצגות
המקוריות, מבחנה שבוטל נוסעים, לאחר שנות חיוב
והשקיה — מבשיל הפדל הנין זו מהם נקטת לשון מליצית.

ביטויאמת למצוקה

סטטוס קוו ואדיס" מחזהו הדוקומנטארי
של יחושע סובל, בביתמיה של ערנה שביט, היה צנוע
בהיקפו, במעט נזיר, ועם זאת סהם בבוח השפעתו הבי
מחל. הוא הצליח לעורר ויכוחים ציבוריים, ואני מודה
לעצמי לקבוע, שאילו היה שייך לקטגוריה של הביטוי
האמנותי, לא היה ווכה שירוב בו כפי שדובר, רק עיצוב
טמתי בה מעורר (וזהו שער מאלף על השפעתה של
אננותאמת על הקהל), עשוי היה להביא להשיבה אידאית
גם הצל חלק גדול מן הציבור — אף באובה, אגב, לא
וכל להבס במסגרת רשימה זו לציון שמות שחקנים
מסינים, ועם חסליתת, עם זאת, בדצוננו להרגיש שכל
ההצגות אותן בחרנו להויר, בייחוד הצגות חישא, עמדו
על רמת משחק גבוהה.

אירוע השנה, הפתעה — גם היא צנועה היקף, אולם
פניה של ממש, התרחשה שוב על בימת התיאטרון החיפתי.
ההצגה, "אנשים קשים", מאת יוסף בריינסקי, העלתה בצורה
רעשה, קומית בביבול ומראנית ממש — נורם של
אנשים "קשים", סיפור על מצב קונקרטי, מחוכו כפצצנים
מצבים אנושיים לא תריסמקיים, לא מקומיים, בי אם של
כל סקום ומם. מצוקת בניאנוש.
איני רוצה לנקוט בלשון מוסלמיית, ואסתק בואת
שלי אישית נראה, שווחי הצגה שאסור להמציא, ואם
נשוב לתיאטרון חישא, הרי שאין לי ספק שההתמודד
שימו השחקן, נסיון בלתי מוסס להתמודד עם חומר מקרי
שעדיין לא העלה בתיאטרון אחר, הם שהביאו לתוצאות
השנה הברוכות.

יוסף בריינסקי ויחושע סובל וכו לעבור עם תיאטרון
עתיייתם לתוכר אותו העלו במלוא בוכר-הראש, ררכם של
מחזותיו של חנוך לוין אל הבמה בכר יותר, משוטסוטי
וקלה, מאתר שרוא קיבל מעין "לנישמיוציה", חברה מקי
עצית ואולי אף תברית (אחרי ה"היה רחל-לארונה" בה
סלס).

לאחר מחזו, "חמץ", אותו ביים עוזר קוטלר (בנו,
גם כן בתיאטרון החיפתי), אשר קצר הצלחה, ביים חנוך
לוין את מחזו, "יעקבי וליונטל" שהושק בתיאטרון
הממרי בשיתוף עם פוערו, "בזחא", וריבר אל לב אר
היו, ובה לביקורת נלהבות, מעל לכל מסק — הביטוי
המשחק — היו משבצנים והיו למלאכת אמנות ומחשבת.
אשר לכתיבתו של לוין, תלוקות העית, איני נמנית על
ואחרים, אך לא אהשל מחזות-העית הטובות, בתצוגה
אחת שלמינו הצגה שבוצעה בצורה נסיה, כנונה, אמיתית.
נטי שלעיתים חזקות אנו וובים לדאות בתיאטרון הישראלי.

שירה על הבמה

ואחרון — כמאמר השגור — חביב, ניסים
אלון, ששיר אחר לעזאזל" עובל בקושי על-ידי המבקרים.
היו ששענו ש"מכלל הוא ערס", לדידו, תיאטרון בו נזנעת
קיי של ניסים הוא תיאטרון אמיתי, לא נבסס באן לסרטי
עלילותי הסבוכות, ליעתי, ניסים הוא שירה על הבמה
במחזות חביבות, במצגות הקורקטיות, במבירות חר
שששניות, עדיין אין לו את ורונמא ב,שוק המקומי, במובן
לעור המצע ברשימת: מיכום זו מלחבס לניתוח סרטים
פזוקיק.

שנה זו, היחח שנה ראשונה בה ניתן לומר במלוא
קו של תיאטרון מקורי, בשח ישראלית העומדת על רמה.
יומר מואת מתוך מלוא ההתקנות התיאטרונות של תשנה
(כל תיאטרון נחמך — מקוסר שלנו העלה ב"ס הפקות),
שחיו שיעמם וחטייל שממנו. על תקתל (וזהו תכלית
ועם במה חיינים — הסלחת) בלט ברמתו רחיק המהות
והישראל. לא נוכר באן — מדעת — את הצלחות
אשר גם הן לא חלרו, או את התשקוק הקבוצתית אשר
גם אם יצרו הצגות מענינות, איננו רואים בהם ציון דרך
לתיאטרון (כמו, למשל, קול קרא ותלבוז, טוב למנה
בלע עצמית החזית) מן האספקט של המחזאות המקורית.
השנה, אשר עמדה במימן של הנפה למחזאות התי
קורית, פיתחה מקום של בפור ליוצר המקומי, לא עוד
למקור סער" (בלשון נסה כמובן) המבקש השיתה אלא
מקום בשורה הראשונה. התיאטרון חישא הוא דוגמ
לפני ראשונים של אחרים. ואינם מרבים מן העדירות
היום האופ, הקריאה בפשימות בצורה הנכונה, הידועה
לפחות מן ראוי לתיוור הבימתי שלנו, לשנה וחריש
לפנה עלינו צמחי ייקשת עליה להביס את השנה קוד
לפנה בשח. זה חלקם נקודת ככלי לב — שלא יוחה זה
למקור שונה, כי אם רדיקלר, המעלה במעלה חל

"טיפולים אחרונים" מאת א. ב. יחושע בבנימון של עוזר קוטלר עם ווסל ידיו, נאמנון מסקין — בפחה שנה חדשה למחזאות המקורית

הרגעים היפים של השנה

בשנה החולפת מאיתנו לטובה לא
ורו רגעים יפים של התרוממות.
יה למנות את כולם, ולכן נזכיר את
פנים שבהם.

[illegible]

רגע נבלא אחר חזית חרדע בן התלסט
ליחמון את חזית-עמאלי-בן-הבד-
שן מן חסימתה לחללטי, והתלסט לחלרות
הגבטון לחלחור את המגדושים לאד-
ויהם, בלנות חושש את בתיחם חחר-
ולשק את מטעיתם ולפצות על חס-
העיוול שגרעם לחס, חיה זר רגע חס-
כאמא, כאשר השוטם צדיקון קעב
קידונו, בי אסבדור לחשתמש ביומק
לחוגי שעה שמעסיקים את הגדוואים
כבאנים, בעורות ובשורים, במ-
ת מחם סדוקן כתובשים, רגע בן חמש-
וששאלו קנה את עולמו בשעה.

[illegible]

דען חנדול בחיי-הרוח של תארץ הזאת, בכל סמך חרען בו תודען יו"ר אדוזה-רים ען חחלסת החנדוזה, לפמזה את חפני הסופרים הערביים החיים ב-י.ל. לא נשכח אז דביו המרגינים : "אנח-סופרים שלנו לא תחיה סתם סדיני-נועני; נמזה את שודותינו בשני אחינו דום הערביים החיים עמנו בישראל. לא תחיה אפרטחיני", רען יפה חיה חו של דלרר.

ע יפה בחיי-חיות של הארץ היה הרנע
ולסיטת מועצת גדולי חתורה לחייב גיוס
הישיבה ובנות, בנימוק שישראל ערבים
לה, אבל הרנע, הזה החוויר ממש מול
של חרע, דו גילח חרב גורן, שבזרקוב-
ויננו תהגע.

זו היה אולי הרגע המרומם ביותר בחיי-
והננים, ואין ספק שהיה זה האירוע
החשוב ביותר שהתרחש בארץ הזאת,
שהחלט שאחד מבניו של סגן-אלוף
הוא יהודי, וחשני סקוטי.

ו. עוד במה רגעים ימים, גדולים ומרשי-
מי הארץ חזאת בשעה החלומית. כנן:
שבו נתפס חשך כמסוס הלכנוני, כש-
ש שות ישרים עו בשושב בל לחרגו
החבין שן קורה, או הדגש שבו חוריע
שכחון שחאירוע תמכריו של היות
תחיה מטטבל-שלום, אליו חורומם
תממה-והמשיים מדינות, כולל מדי-
רמ. לאחר שחולט לבטל את המצער

זה, באמת קשה להיפרד מחשנה
פנה כליכך חרבה חיה — מח-
תה... אבל אין דבר: מתחילה שנה
ה עוד לא חפסדנו את החודש-

No Pasaràn! רפל בנקלר

צִיְלָה. ארץ רחוקה מעבר לחרי האגנים. תמיד עומד בִּי את האסטרטגיה לובלים חיי־מיים בלל המלחמה. מה עוד? זהו כוונתנו. נחושתי. הרבה נחושתי. זה מה שלמדו ארגוני בבית־הספר. ופרט לזה, מה ידעת על צִיְלָה? האם יש שם דמוקרטיות? וראי שלא, עוד פרובליקה של קפה טובה עם איוה בגראל שמן ומשחת. הרבה מדאיות על המדים המצוה צומים. שמכרין כספים לשווייץ, כל עוד הוא רבלי. עד שיבא בגראל אחר. מיכה אנשינה?

הלב רחב וגאה: הם הצליחו, הם עשו את זה — וקטנו ממלכת האנצוטות הקטנה, בברז שיש מציאליסטים — וכתבו לחוקים עצמאות, שרק לא "שווארצי", כדור הרדף לא תאור ולא יבואו את ההיגבן לא שום לא היו הפרדות. שידעו כי איוה מחבב מעבר לפניו, שלא יטע את הגב לברנות — איוה רחוקה בן מדין. הצבא — איוה דעת, שומר על איוה. איוה. טוב מאוד שדומים קרין צני דעת, לא הגדאל או הארמיראל שגידר (איוה הם שני ירחים) — כשניו הצבא ידוע עוד יותר נאמן. איוה לחתום עצמאות.

שתיים יודות של ליווי המלכות. לפתח המרקסס הנחמדי. הכל שם כלב לא. זה כלב. כלב טוב וישרי לא.

בזאת העובדה של ספרים ובידאונים, דגני איגי וזב, האם התיקנו שלום עם שם, הרי צילה נמצאת בחלק הרומני של הכיסת - מין איטריה אורכה ששמשכת לאחד הספיס דן ארץ האס...

סיון-יון גורכיה כפר, אישי, לשכנים שלנו לידת, חוקים, היתה כל כבלת עם שוכנת עם חסות, נמצאת צלילה, הרי אבהה לכלסית אחי אסחם את הכר

כל הגרדים, היחיד יכול להתחיל אסחם עם כל לדי חשבות, דעתה, שלא מעט יתורם ברוח לשם, או עוד לא ידעו כרזי דוקא לשם, אך כבר א תתלמדות איך דוקא מכל מדינות חשבות נחתה את שפתיים מגורדים.

לא ידעתי מי מה (הגרשים) שם חשבות את הספיס, דגני רכות לארץ-מכ שפעה, כי הסתאמר סלוארדי איינדה (שבולל שנו הסוף גוסנס, סמנו כי שמו ויתוח יתוריה (גרש) הוא שיום את הצחח-חוק, ששחח את השפיס.

לאסיות את האחוזות הגורלות, את הנחשות את חתי שיות הגורלות והתחברדה בתור חשש: האם תל לא מה גרזו לו אסח ין חוז מומין מהפכה-שנגד, אימננציה אמריקנית? איך חשש - אומר דיר, שישת עם וחכי אורח, הוא סיקר ומוטל אל הבעלת, גם צלילות מליטאום מליטאום, אך מה על הקצונים ששמואל האם הם לא ימלאו את החסיד ששילאו האנארכיסט בספרו 1

לפעת אחת מחליל השויות את חשנינים לספר, ובאין מנחש ספיר את כן-אריה לאייתר, וגורס בו של כל השויות נשפים סרבינו עוד יותר, ומתחילת לחניני חי ידועה על הצבא הכללי הולך ומורידה, על השביות.ל

ליכום שני בחי חרשלאנס על-ידי הגרשים והאונסות שריות ספרות וספיר חשיר, על מדיני גרמניה לחסידים שריות - מה ראה משה עם איינדה 1

שבתות חשיר (ביבל) חשסיות, וגם ספרים שובתם (ברודא) קצונים מליטאום (מסיות), ואחא לחש: No. 1, No. 2, No. 3, No. 4, No. 5, No. 6, No. 7, No. 8, No. 9, No. 10, No. 11, No. 12, No. 13, No. 14, No. 15, No. 16, No. 17, No. 18, No. 19, No. 20, No. 21, No. 22, No. 23, No. 24, No. 25, No. 26, No. 27, No. 28, No. 29, No. 30, No. 31, No. 32, No. 33, No. 34, No. 35, No. 36, No. 37, No. 38, No. 39, No. 40, No. 41, No. 42, No. 43, No. 44, No. 45, No. 46, No. 47, No. 48, No. 49, No. 50, No. 51, No. 52, No. 53, No. 54, No. 55, No. 56, No. 57, No. 58, No. 59, No. 60, No. 61, No. 62, No. 63, No. 64, No. 65, No. 66, No. 67, No. 68, No. 69, No. 70, No. 71, No. 72, No. 73, No. 74, No. 75, No. 76, No. 77, No. 78, No. 79, No. 80, No. 81, No. 82, No. 83, No. 84, No. 85, No. 86, No. 87, No. 88, No. 89, No. 90, No. 91, No. 92, No. 93, No. 94, No. 95, No. 96, No. 97, No. 98, No. 99, No. 100, No. 101, No. 102, No. 103, No. 104, No. 105, No. 106, No. 107, No. 108, No. 109, No. 110, No. 111, No. 112, No. 113, No. 114, No. 115, No. 116, No. 117, No. 118, No. 119, No. 120, No. 121, No. 122, No. 123, No. 124, No. 125, No. 126, No. 127, No. 128, No. 129, No. 130, No. 131, No. 132, No. 133, No. 134, No. 135, No. 136, No. 137, No. 138, No. 139, No. 140, No. 141, No. 142, No. 143, No. 144, No. 145, No. 146, No. 147, No. 148, No. 149, No. 150, No. 151, No. 152, No. 153, No. 154, No. 155, No. 156, No. 157, No. 158, No. 159, No. 160, No. 161, No. 162, No. 163, No. 164, No. 165, No. 166, No. 167, No. 168, No. 169, No. 170, No. 171, No. 172, No. 173, No. 174, No. 175, No. 176, No. 177, No. 178, No. 179, No. 180, No. 181, No. 182, No. 183, No. 184, No. 185, No. 186, No. 187, No. 188, No. 189, No. 190, No. 191, No. 192, No. 193, No. 194, No. 195, No. 196, No. 197, No. 198, No. 199, No. 200, No. 201, No. 202, No. 203, No. 204, No. 205, No. 206, No. 207, No. 208, No. 209, No. 210, No. 211, No. 212, No. 213, No. 214, No. 215, No. 216, No. 217, No. 218, No. 219, No. 220, No. 221, No. 222, No. 223, No. 224, No. 225, No. 226, No. 227, No. 228, No. 229, No. 230, No. 231, No. 232, No. 233, No. 234, No. 235, No. 236, No. 237, No. 238, No. 239, No. 240, No. 241, No. 242, No. 243, No. 244, No. 245, No. 246, No. 247, No. 248, No. 249, No. 250, No. 251, No. 252, No. 253, No. 254, No. 255, No. 256, No. 257, No. 258, No. 259, No. 260, No. 261, No. 262, No. 263, No. 264, No. 265, No. 266, No. 267, No. 268, No. 269, No. 270, No. 271, No. 272, No. 273, No. 274, No. 275, No. 276, No. 277, No. 278, No. 279, No. 280, No. 281, No. 282, No. 283, No. 284, No. 285, No. 286, No. 287, No. 288, No. 289, No. 290, No. 291, No. 292, No. 293, No. 294, No. 295, No. 296, No. 297, No. 298, No. 299, No. 300, No. 301, No. 302, No. 303, No. 304, No. 305, No. 306, No. 307, No. 308, No. 309, No. 310, No. 311, No. 312, No. 313, No. 314, No. 315, No. 316, No. 317, No. 318, No. 319, No. 320, No. 321, No. 322, No. 323, No. 324, No. 325, No. 326, No. 327, No. 328, No. 329, No. 330, No. 331, No. 332, No. 333, No. 334, No. 335, No. 336, No. 337, No. 338, No. 339, No. 340, No. 341, No. 342, No. 343, No. 344, No. 345, No. 346, No. 347, No. 348, No. 349, No. 350, No. 351, No. 352, No. 353, No. 354, No. 355, No. 356, No. 357, No. 358, No. 359, No. 360, No. 361, No. 362, No. 363, No. 364, No. 365, No. 366, No. 367, No. 368, No. 369, No. 370, No. 371, No. 372, No. 373, No. 374, No. 375, No. 376, No. 377, No. 378, No. 379, No. 380, No. 381, No. 382, No. 383, No. 384, No. 385, No. 386, No. 387, No. 388, No. 389, No. 390, No. 391, No. 392, No. 393, No. 394, No. 395, No. 396, No. 397, No. 398, No. 399, No. 400, No. 401, No. 402, No. 403, No. 404, No. 405, No. 406, No. 407, No. 408, No. 409, No. 410, No. 411, No. 412, No. 413, No. 414, No. 415, No. 416, No. 417, No. 418, No. 419, No. 420, No. 421, No. 422, No. 423, No. 424, No. 425, No. 426, No. 427, No. 428, No. 429, No. 430, No. 431, No. 432, No. 433, No. 434, No. 435, No. 436, No. 437, No. 438, No. 439, No. 440, No. 441, No. 442, No. 443, No. 444, No. 445, No. 446, No. 447, No. 448, No. 449, No. 450, No. 451, No. 452, No. 453, No. 454, No. 455, No. 456, No. 457, No. 458, No. 459, No. 460, No. 461, No. 462, No. 463, No. 464, No. 465, No. 466, No. 467, No. 468, No. 469, No. 470, No. 471, No. 472, No. 473, No. 474, No. 475, No. 476, No. 477, No. 478, No. 479, No. 480, No. 481, No. 482, No. 483, No. 484, No. 485, No. 486, No. 487, No. 488, No. 489, No. 490, No. 491, No. 492, No. 493, No. 494, No. 495

ועוד וכדור, אישי: יש להם אנשים מפורסמים — במיוחד בארצות, האם זה קובל? מסתלין ובושל כן, אולי, אין את ה"ליבר" מיי-וירטועס"ם. מרפס בסופר, נדמה לי, שגם מישור קיבל שם "נביאיות מסיפור", שאת שפת האהה — כיוון שהיא מזכירה את המנהג הנאיבטיס'ל לסתח, האהה שלג, שאת שמו לסדתי שנים לאחר-כן — הסמך"ן קלארוי ארא.

יום אחת גיעתי לדיורית של חמבק הנחשפ' שחבר הסטודנטים, ע"י מיבאר דן ומנחם מספר לך — ששם לתחולל חמבק אפיתיו, הוא אחת מחתיל החתולית, אשכנז, את החולל חמבקית בעלת סמורת ומרפקית, סטודנטים אשכנזים קטורטיסטיס וא קטורטיסטיס, שאינם ידועים וא כליבים, חמבקיתים אפיתיו — מרפקס"ם ומרפקיתים, אתה מחתיל ללמדת את השמות ושועם ידועה לך ידועה אתה, שכיכלת חמבק קטורטיסטיס — ולולדת מיליטריס.

יוסי קאנץ **מה חשבתי כשהלכתי**
בצידו השמאלי של הכביש

בתקומתנו כאשר כל איטר יד ימינו מחליט, יתוא מחפכן, ולשמאל - יש הרבה ידיים שמא- יות.

קטע כבר לתחליט מי הוא הצודק וטוב, כי אכן, במדינת חזאת, עדיין אפשר לתחלל.

ראינו כבר המונים עם הרבה ידיים ולא חשוב איזו עשתה המטבח.

[illegible]

והאם כל זה חוסדל? ציטוט בענין זה, או "אמיתות
אוילת" חתם בענין שעה לעד חרות חוה — "כן" —
כל אסלסלת האם ששנו זאח אולאן האסומות!
כמו — אסלסלת!
עלינו מושל כל אסלסלת בי חיוני כל חרבה צדיק, אך וברו
אסלסלת וכל אסלסלת חסדל חסדל.

[illegible]

שוב וייס

— "הליכוד" —
עבר ועתיד

רעיון בינון מערך מול מערך הינו ללא
מקבץ התופעה הפוליטית המעוגנת ביחיד
המדינה. רבים הניחו כי המערכת בדבר
יסייגו הלאות במערכת הבחירות. יש
שכאלו שאינם מסתפקים בהערכה זו
והתחרות על האוטוריטה היא מושגים
שנבחרו בקרי לעתידה. לא אפשרו
למסורת דרך לבחירת הסובייטים השאובה
לימוד מודק של התנהגות הבחור
הישראלי בעבר. אתה התופעה המיוחדת
המערבית האוטוריטאית בישראל היא
יכולת של המערכת.

אננם קעמט השיגורים בחצאות הבחירות הרי
אלו למדי יבנה ינוענו לפסלות צעקן קר קטנה
ור בה יבנה לזר' המפלות. אכ נבסא א
וננו על החלוקה לישראל יסד והמפלות הרחיק
נקבל התמנות הבאה: כמפלות הראשונות מנ
תו הפועלים 16 ח'רים כמפלות הראשונות
השני 16 ח'רים ואלו מפלות המרכז
יבין 16 ח'רים. כמפלות השני 16 ח'רים
דיבס של מפלות הפועלים 68 וכמו של מפ-
ת המרכז והיבין עלה 41 ח'רים כמפלות השלי-
ת ויר כוח של מפלות הפועלים בעו 2 ח'רים
מקביל לכך יבנה בלצח בוח המרכז והיבין. ואלו
המפלות הרחיקות בוקר עלה בוח מפלות הפועלים
2 ח'רים ובמקביל לכך ויר כוח של בחרים.
ת הממשית של יבין קר כמאן בחנות בדורם
נבסא הקורמוט. למות ואת. כמפלות השני קי
ת הכנרת קמנו של יבין העמל והיבין.
במפלות השנישית שבו חודה על המפלות חלוקה
ת המסחרית בין עני האגפים. אכ נביא כחשון
יעבות של המפלות הרחיק וחודל הכחשון
ת ויר של דרשמת המעטנס החומט
מפלות הפועלים. הרי שהיעבות של האגפים
ים מדרום.

[illegible]

מאחד שאין שום תוכחות, המענוגות בנסיון העי-
מיכיתות שהצביעים תהיהם מקרב הצעירים
פעלים באופן שונה לחלוטין מן המבוגרים. והי-
ים תהיהם אשד לא הצביעו בבחירות הקורסות
יורים עדיין אחוז גמור מקרב המצביעים קשה לצ-
ל לשניר שמי שמערך הכוחות תפולטיים ביש-
ל עברה זו איננה מבטלת את חשיבותו של
עוד חתרש.

שיגר מהותי בשלסון יכול להיווצר בזמן הקרוב
אם יתרחשו האירועים הבאים:

(א) פילוט במפלגת העבודה שיהיה ברור. בפרישתו
משה דיין. או:

(ב) הווטרינר המפלגות הדתיות והמפלגות הלכ-
דניות יתאחדו.

העצמאית למערך החדש.
עד כמה שאפשר ללמוד מהתפתחות העניינים
בה, אירועים ממין זה לא ירחשו בקרב.

אין כלל שחיבתו של המעורר השלישי לא באפשרות של שינוי השלטון אחרי שאלו שביצעו את הפעולה הפוליטית והתבייתו הגנונות בעצם האחרון ואשר פעלו תורגשו בעתיד הרחוק של ימיהם לעולם של הרעת את התנאים הבטחוניים של ישראל. לכן, אף על פי שיש להעריך את ההשפעה של מעורבותו של המעורר השלישי, יש להעריך גם את ההשפעה של מעורבותו של המעורר השני. מעורבותו של המעורר השני היא מעורבות ישירה, והיא מעורבות של מעורבות ישירה של המעורר השני במעורבותו של המעורר השלישי. מעורבותו של המעורר השני היא מעורבות ישירה, והיא מעורבות של מעורבות ישירה של המעורר השני במעורבותו של המעורר השלישי.

שמואל בנטוב

פיקניק בצל ההיסטוריה

החוס הכבד דוֹעַךְ וְהוֹלֵךְ וְעַם חֲסִתִּי
חֲקִירֵי אוֹרָאִים וְאֵלִים מְתוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֶל
מֵרַחְבֵי הַטֶּבַע לְפִסְקֵיָם וּלְבִילֵי בִּאוּרֵי
חַצְחָה, כֹּאמֶר מֵאוֹרְחֵיהֶם וְעַד רֵעֵה הָעִיר.

בְּיָמֵים אֵלֶּה סִידְרֵי בְּאֵד הַחֲסִידִים הָאֲהוּבִים
לִּקְחַל אֲנִשְׁתִּים, שְׁבוּ מִבְּקִיעֵם מְדִי-שֶׁבַת וְחַן
מֵאוֹת הַגִּטִּים, תִּמְחַשְׁשִׁים מִפְּנֵי שֶׁמֶד מִדְּרוֹג וּמִנִּי-
וְחֹת אֶת-הַשִּׁירֵית וְלֹא מִסֵּךְ כְּבֹדִי. תִּהְיֶהנָּה
לִּי כִּיבֵב, דְּרֹאֵת עָשׂוּ עֹלָה מִהַמְדֻרוֹת שֶׁנִּעְדוּ
לְפָנֶיךָ בְּשֶׁל הַחֲבוּת הַבְּרוּרָה, לְעֹלָה נְהִינִים
מֵאוֹרֵית הַשְּׁקֵטָה שֶׁל הַקֹּסֶם, לֹא יִבְלֵתִי שֶׁלֹּא
יִחְיֶיב כְּעוֹמֵד, שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא בְּאוֹתֵי בְּאוֹתֵי קֶסֶם 25
יִשְׁקוּ קוֹדֶם לָךְ, וְהַחֲדָרִי לֹא עֲלֵה תִּשְׁלַח: הָאֵם
לִּי אוֹתֵם יִשְׁלִי, הַנְּחִים בְּאֵן מִקְרִיָּקוֹן וּמִיָּתוּ
לִּי מִדֵּעַ-חֲלָלִי, מֵאוֹרֵית הַדְּרֹגָה, לְעֹלָה בְּשֶׁל הַבְּרוּרָה

בְּאוֹתֵה תְּקוּמָה בֵּין מִסְפַּד-הַהֲנָה וְנִצִּיג-הַעֲרִכִּים.
אוֹתֵם 47 שְׁמוֹת חֲקוּקִים לִי-לוֹחַ הַדְּרֹג בְּ-
מָקוֹם, וְחֵם מֵרִשְׁוֵי הַחֲלָלִים שֶׁל מִלְחַמַּת-הַקָּב-
מִמִּית שֶׁמֵּאֵבֵק לִי בְּזוֹת קוֹמָה שֶׁל נִקְדָּה עֲבִרִית
מְכֻרֶדֶת בְּלִילֵי-הַתַּעֲרֹב, לִי מֵאוֹת וְאַלְפֵי אֲנִשֵּׁי
כְּנֻסֵי-חַיִּים וְעוֹרֵיהֶם, יִצְאוּ בְּהוֹרִים וּבְחֻדוֹת אֵלֶּה
מִצְוִיָּהִם כְּנֶשֶׁךְ, לִי-לֵא הִנֵּה שֶׁל... מִטְרִיהַ אִוִּי-
יִדֵּת, לֵאמֹר יִחְיֶי שֶׁל הַחֲלָלִים הַנְּחִינִים מִדְּרֹג וּמִנִּי-
לֵל, לְאוֹר, וְאוֹלֵי בְּעַל הַחֲלָלוֹת צִח"ל בְּעִנְדְּרוֹתֵי
בְּשִׁעוֹר הָאֲדָרֹן, וְהִכֵּלֵת-חִילַת-אֲנִשְׁתִּי שֶׁיִּשְׁאֵל עַל-
הַשִּׁיעוֹת הַסְּדִיפִיִּים, דְּבוּבֵה וְנֹאשְׁתִּי קִטְעַת אוֹתֵם
בְּהוֹרִים וּבְחֻדוֹת שֶׁל יְמֵי רִאשִׁית הַמֶּאֱכָב, בְּנֶשֶׁךְ
בְּרָאִי, דּוּקָא עֵתָה, בְּיָמֵים שֶׁל חֲשׁוֹן-בֶּלֶשׁ
וְתַחֲלִילָתָה שֶׁל שְׁנֵה-תִּרְשַׁת, שְׁכַל אוֹתֵם תִּיּוֹנָאִים
לְאֶת-הַשִּׁירֵית לְבִלּוֹת אֵת הַחֵן, יִבְרוּ אֵת אוֹתֵם
הָרִאשׁוֹנִים שֶׁבְּבוֹתֵם יִתֵּן לָם לְשֹׁמֵרֵי בָּאן.

כאשר יעלה עשן האש במדורות הפיקני-
קים, לא גא נשכח כי פעם עלה עשן אחר...
וגו שיוכל לגשר בין שתי התקופות הללו
אכן יבין את משמעותו של מקום והנחות
תהיה שליליה יותר, בהתנעה לראשונים
שמשרו חייהם כזי' שאנו נוכל להנות מאת-
די נוף נפלאים אלה.

גם שכונה וגם תקווה

סיפורם של ארבעת צעירי יפעת ואורחים באו לפעולה בקרב הניער של שבונת התקווה ואז סיפור עצוב, אך להכחידו הגשמי, "שבונת הארץ" (תוחם 79.73) וזו הגשמה וגם עשה מעליב בלתי חינוכי.

הרשימה נפתחה ב"אקדמי" חיובי של הצעירים שהיה למדשם שם פיזורה בשטון קולבטיס קטנים בשבועות הראשונים. והנריאל, ובמיוחד את כל השוטרים בכוחות האסה.

אחרי כמה שנים מאו, התגלה למפע העותי אלסו מוויס של אטיס במינה מולחמים הדרים צעירים כפי צעירות כשאלה לידם לעשות במבצעות נפתחת - נגד הצעירות והפועל לים העור במשכנות ישראל אין מסק מלחמת ארמיה הנוטלה, העיכבה בהחלטיות הציגה את החיובים שוריים בשכונות סוציאלית. ותחשו לעול תכתיב הרעיונות לפעוקה סוציאלית מו' בעצמה בבלבות מאות נגרים ונעזרות כישובים ביחודים.

הרשימה ב' חותם חסיד באלון ערים ב' צעיר יספה
 ימים לא ון בלבד שאשית זכו לשיעור מצויין בהליכי
 מנהל הישראלי, אלא גם התעבדו רעניות ורכבו נסיון

הקסם שדחה אותי

לערוך, הוזהר, — שילום רבו
ברצוני לחיוב על כחבולו של תארי ס' דס. הקסט
שכנס אותי — שאורי זא דחתה.
איננו ברוגמנרס'יא על פסיכולוגיה, על ספרות —
משום כחבול ברעונו או אידישטיקה חצי בין של ודוי בלון
דאשון. שלו ופכת פסקנו יצור (בלל חיריון) איר
לשער על זיוויות, חגיד, וכלי תאור בעלעל של חפשי
חורחן, יבול חיה שלמש חמד לספר — אול, ווא חיו
קוראס בו כל אלה שבעיקל אלו קרובות לליבם הוהלים —
בנאני יצירה חוב. חוב.
אך מה לשיורו על כ' חותם? אלא בעד כחבול. חובבאס.
(צבול ח' חותם), חותם — (ברכזי גילח) — חתם:
י'ם העילון לערוך.
ש' יגיו על ש' כחבול סתום — לכל סוגי כחבול (רובם)
אל תנאס פורטיוס אותי — אלא ח' ליסח סתם סתם סתם
והנענו תרעו.
לכ איננו מבקש ספרות, אף וגם איננו ברוך
יצירה ספרותית.
(ש' י'ם חותם)

卷之四

אין לי מושג אם באמת „טוב למות בער
צ'ם נו“, (על כל פנים מוטב בער עצמנו
מאשר במקום מישנו אחד...),

ויבאל ביטר,
משחקן את השופע חמועד סוקט,
ורר את שמונת-הלב בבבת תבולות מישחקיות,
ליתים רחוקות תמצא אותן
על שחקן שגודות-גסם של בית-הספר,
רדמו, "טוה"ן בידו, ש בו, במיכאל זה,
יכולת להקשיב לפרטנר,
אילו באמת לא ידע מה זה יאמר לו,
עיות הכל בתכליתיות מעשית עניינית,
לא, "המבול דש",
אלא חשש שממשה לא יניע כלוסיסם.
באחי אדצה בן 11
סולין.

משחתפי. טוב למות בטד עצמוני. רמי
תבור. עליה כח. דוד זאבי ומיכאל בייסד.

26

יהיה היות חסעדה נחמדת,
הפחיתותה של הלילה.
השוכנת ליד הכביש הראשי חיפה-ה'אביב.
ליד כפרייתקין.
המאורים בנשף,
שחקנים המורגים מהצגתם.
הנני חשתיב כנפיות אפורות וסמם ציפורי לילה
השביעו כאן את רגבות בפוקיקי טוב
המחבית הנוחז, המחזק.
זה היה מקום נחמד, מלצנים זיכניים.

זו שנאמר בשיר.
וכסף מקלקל את בני האדם —
את הפנקיים.
אלום ולא להתראות, פנקייקה נחמדה.

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Lichtenthaler and Whistler (1973).

אונה סוקולוב בשטת חורת

ותום המיוחד הטוב בישראל של
 נח סקולוב
 יר עדה בבר ישראל למנו 15 שנה,
 שם יסדה את, "היטאטון חלודי",
 ונא ובר הרקטיון
 וודודי המקצועיות של,
 בר הסיוה המציון את עבודתה
 יז שש חדומים חרודים,
 חרטם בזכרון.
 חם אינה מאלתם בוראונראים
 וחבים את חמנוה חשוסת,
 וחמנוה לשש

ויום על ומו של שם המהמנוע.
 יקר בעבודותיה. ויהא תמיד המחשבה,
 יגיע המבוא יצירת המונה או תנועה
 בה איננו יסודיות מיוחדת.
 או וירשם של החידים החמסדות
 בה שיעור הלנועה.
 וחולותיה של חרבה עזרת מהאמויות
 טע מעבדים וסאטאים
 וקשרים מהאיות בן דרומים, הכל משועבד
 בדקים שחיה שולחת לנו
 מעלות הדקדום.
 מה שוקולו.
 גרלה בלונג, החינדי העני של גיו-ווק
 ונתח אחת מן חרדיניות שבקצותיה
 שאנונה של מרתה יתקדם,
 כי קורם כל איש במה

**חסד של אמת
העולה ביוקר**

דפני כמה ימים התפרסמה ידיעה על-כ
שחולק, זה מזכיר לך שהתכנית החדשה
אירוע נוצר ופירע עם מלחך.
אם אינך נחשב ליהודי ערבי אנשי התכנון
אם תיכנן, בקרב ישראלי. אם אתה נחשב ל
נכיתה, אין מנוס מפרסום החוקר.
מקצועי, חסר התמקדות המינימלית
הנדרשת משום מוכר
והקשקוש קופות צדקה.
חוזר שאף כללנה לא כללה נושא זה
הנוגע בהבחינת שלה.
דיון רק בישראל אורח?
אני מציע לאמץ חוק דבר
מבטור אורחית.

שיחח. (קולנית למדי) בעבודת בבית-בוסת-
שחפץ לתיאטרון,
"איסט אנד" של לונדון, הביאח להיכרות

שם ב'הור' תגוה'ל' ש'ש'ב' מאחוריו בש'ת'
ועוד בש'ב'ת' התא'ור'
נ'ע'ש'ת'ת' בא'מ'ע'י'ם' ו'ט'ע'י'ם' ו'ח'ס'י'ק'
ל'כ'ל'ם' ו'ת'א'ו'ת' מ'י'ש'י'ו'ת'
ר'ח'ל' ל' מ'ש'ת' מ'י'ס'מ'ן' ל'ח'צ'י'ת' א'ת' ע'צ'צ'
ס'י'נ'ת'
מ'ג'נ'ת' ת'ע'מ'ע'ל'
ז'ו'ח' ש'נ'ת'י'ם' י'ו'ש'ב' מ'ש'ח' ב'ל'נ'ד'ו'ן'
ש'ם' א'ת' ל'ח'ש'ב'ת'ל'ו'ת' א'ח'י'י' ס'י'מ'ו'ן'
י'ב'א'ל' ב'י'ו'ז'ע'ל'ם'
ו'ז'ך' ל'ה' ב'ל'ח'ו'ר' ת'ש'ח'ד'ו'ר' ח'ו'ת' א'מ'י'ל'
ש'ו'ק' ת'ה'א'ו'ר'י'ם' א'ח'ג'ע'ל' ת'מו'צ'ו'ן' י'ל'ן'
ו'מ'ז'ו'ת' ר'ב'ו'ת' ע'ו'נ'ו'ת' ת'נ'כ'ו'ח'י'ת' ו'ח'י' ע'ל'ו'
ב'ע'צ' ל' ת'א'ו'ר'ו'ת' ל'א'ר'ו'ת' ב'א'ט'ל'ס'
ל'ח' ל'ד'ב'ר' ע'ל' ת'צ'ו'ר'ת' ר'א'מ'ו'ת'.

וא חוזרן עלצב המאודה ותלבושות
בלט חוש של הלחקה הנודדת של
"דו א מ ל ט"
הת דאיון תפיס באדן.)
הבוראגראף יחיה ב. ב. ס. מ. ת.
ושא המכות תלביב, ויונתון, הצעתי
והם לחושין ברות מודת
ת מילב תשא. שבעתי את מחלחין
א דו ל י א י ס ת לבנות, את הסקידה.
למלחין העבריות דיוקא"ה
סידור מן משה, הנמצא עתה בהפוסט מ
שחש דברים להשתלב בהיטאדיון הישדאלי
שחירב לעקוש בתמאודות. תיאטקוניס
טימ. לאחרון רגאנת המאודה שלן בט
דינבורג, בחצנת, תוסיס בליח"
ב. ברט.

במה בורה, חזקת הרחצה,
בכוסים בבבלו בעיתונם ובהם ציורים
של ניאורג גרוס, שבסגנון ירוסויו
עוקאניס, עיצב משת גם את
למקו התמאורה תחלת-מסלולו.
משראית: סקבורויות וחדשנות, שנוסף
הרצני ביותד לשורה חמרשימה של
יגית הסחורה ישראליים במר אריק גלוב
גן סקורו ודוד שדיר.

המאורח: סל חמץ

(סוף מעמוד 5)

בראשי תא"י, אינו מעוגן במציאות העיסוקית של המפעל אלא ויתום לנפולחן אחרות. במצי ענלה וו חוששים דרים מבין השוברים, ולא ויזמה ויה שעיני הלווח המופעל על החנהל הקשיחה מערות, מקדד במגנולי מחלקות האגפים, אש האוים עליהם: (מזר אירוש משדותיהם ברי סטאן. שיכונן למסעל), גראה ממשי למור.

אין רע בכך — האף בעבד לא נחגו לחלוק עליך —
 כי יוצאי או משחודי תליתאוויר ימצאו מקומם בשו
 האווחי (כרבר טבעי) בתא"י. אולם חקיריפיון: עמד
 דרנט או תסקיר אומו מילאו בחיל חאויר, אינו עשוי לשמ
 עיובה לחיותם עונם על צרכי הא"י.

הסיעונים השונים המועלים בשעה זו — במדעל יצא
למניווי הצעיר של דור — דומה שימור עובדים, מיו
לענפי תאגיד האורח, ערעור הקואופרציה בין ההנהלה וע
עובדים, ואחרים, ממחשים היסב תלמי רוח בקרב עובדים
שעיתונאים ודיונים שיסעו בו את הציבור ללא יסור.

קיים ויבוח לגיטימי בהחלט — בין ראשי חתא"י לבין
מסמנים עליהם, ברבר אומן העבודה המשוחררת של חדר
ובביר, והסמכויות של כל ממלא תפקיד בו. קרוב לוודא
מסמקנה „ועד כובב" שיוגשו בקרוב, עשויות להיות
שר על מהלוקת קונספטואלית בנושא זה, ואם הדגש בו

התורה והנבואה לא ידעו שיש להם חשיבות כלשהי. הם ראו את עצמם כמקור של חוכמה ושל חוקים, אבל לא כמקור של אמונה. הם ראו את עצמם כמקור של חוקים, אבל לא כמקור של אמונה. הם ראו את עצמם כמקור של חוקים, אבל לא כמקור של אמונה.

מי שבכל זאת יטען כי לשינוי הפרסונאלי

התעוררות זו היא תוצאה של תהליכים שונים, ובהם:

- **התפתחות תחומי מחקר חדשים:** מחקר מתמטי, מדעי המחשב, ביולוגיה מולקולרית, מדעי החלל וכו'.
- **התפתחות תחומי מחקר קיימים:** מחקר פיזיקלי, כימי, ביולוגי, מדעי החברה וכו'.
- **התפתחות תחומי מחקר חדשים:** מחקר ביטחון, מחקר סביבתי, מחקר תרבותי וכו'.

התפתחות תחומי מחקר חדשים היא תוצאה של תהליכים שונים, ובהם:

- **התפתחות תחומי מחקר חדשים:** מחקר ביטחון, מחקר סביבתי, מחקר תרבותי וכו'.
- **התפתחות תחומי מחקר קיימים:** מחקר פיזיקלי, כימי, ביולוגי, מדעי החברה וכו'.
- **התפתחות תחומי מחקר חדשים:** מחקר ביטחון, מחקר סביבתי, מחקר תרבותי וכו'.

קלימת הקדחה ברורה של המערכת החשבונית ושעות

עלוויזיה לימודית

יום ה' — 4.10
12.20 מבט/פיטקה ד'
המסמך המעולה הזה

12.20 טבלת מסיקת ר'
חשקת האשכול בית חסד
13.00 תורת החסד ר'

13.30	פרשת	7	08.05	חשדן
13.40	פרשת	7	09.25	מגילת
13.45	פרשת	7	10.00	מגילת
13.50	פרשת	7	10.30	מגילת
14.00	פרשת	7	11.25	מגילת
14.10	פרשת	7	12.00	מגילת
14.20	פרשת	7	12.30	מגילת
14.30	פרשת	7	13.00	מגילת

* חסידיו שבמסווה של דורקיום בשדות בין ההנהלה
עד הצובדים מטיגים העובדים מעל ומעבר למקובל במסע

תחוק חקרה על ראשי המעלה, מחלקם משני תחומים
בבילים וקיימים בו בכל עת: ראשי תאלי כחמים במישור
קורה המאגמים עליהם בשעילותם נטיף האורחית

[illegible]